

Argentinske vesti

Razprava o volitvah

Odkar se je začelo novo zasédanje poslanske zbornice, so bile vse seje posvečene samo razpravi o zadnjih volitvah, katerih veljavnost oporekajo opozicijske stranke. Prejšnji teden so poslanci obdelovali pokrajine San Juan, Mendoza in Salto, v četrtek pa je prišla na dnevni red zadnja izmed obtoženih pokrajin, Santa Fe. Potem se bo pa šele začelo pravo zakonodajno delo, za katero ima zbornica pripravljene že mnogo materijala.

Kakor smo že pisali, so razprave o volitvah brezplodne, v kolikor se odobritve volilnih izidov tiče. Konkordanca ima v zbornici sigurno večino, ki odloča z zadnjo besedo. Tega se seveda zaveda prav dobro tudi opozicija in njen boj ima pač samo namen prepričati, v kolikor je to mogoče, da se ne bi v bodoče pri volitvah dogodile take nerednosti, kakor so bile zadnja leta v navadi.

VOLITVE V SANTIAGU DEL ESTERO

V nedeljo so imeli v Santiagu del Estero volitve za delno obnovitev pokrajinskega parlamenta. Volitev se je udeležila ena sama stranka, Partido Radical Unificado, dočim se je druga močna stranka, Unión Cívica Radical Unificada, vzdržala glasovanja. Zato je pač tudi razumljivo, da je bilo za te volitve prav malo zanimanja med prebivalstvom.

Priprave za proslavo obletnice neodvisnosti

Priprave za proslavo obletnice neodvisnosti argentinskega naroda, dne 9. julija, so v polnem teku številne čete, ki bodo defilirale v Palermu, so že prispele v glavno mesto in dober del vojnih ladij je tudi že priplovo v pristanišče, kjer so se zasedale, da s svojo navzočnostjo povzdignejo svečanost proslav.

Na trgih Mayo, Congreso in República bodo zvečer nastopile številne vojaške godbe z raznimi koncertnimi točkami in patriotskimi skladbami.

PRVI OBISK

V torek je priplula v Buenos Aires nova holandska motorna ladja "Westland", ki bo prevažala blago in manjše število potnikov med Buenos Airesom in Nizozemsko. Ladja ima 10.000 ton in je moderno opremljena.

ZA ZNIZANJE CEN MESU

V zadnjih tednih so cene mesu značno poskočile. Ker je meso za tukajšnje prebivalstvo važna hrana, ki prihaja na mizo pri kosilu in večerji, je razumljivo, da je njegova podražitev izzvala mnogo skrbi pri hišnih gospodinjah in so tudi oblasti vzele stvar v roke. Občinska uprava

njenost, bodisi napram današnji Italiji ali pa Nemčiji, pomenila za Jugoslavijo samo konopec okrog vrata. Zato se ne bo oddaljila od velikih demokratičnih veselil, Francije in Anglije. Sklepamo tudi, da so v Parizu in Londonu, kjer se niti najmanj ne razburjajo zaradi prizadevanj Italije, dobro poučeni o smernicah jugoslovske zunanje politike.

Poleg vsega zgoraj navedenega je pa še nekaj med Jugoslavijo in Italijo kakor tudi med Jugoslavijo in Nemčijo, mimo katerega ne moremo iti in ne bomo mogli nikoli, dokler bo vprašanje obstojalo; to sta jugoslovanski narodni manjšini na Primorskem in na Koroškem. Kdor misli, da je Jugoslavija postavljena na izbero: ali z Italijo, ali z Nemčijo, se moti. Jugoslavija se ne bo udila ne eni ne drugi, dasi ne odklanja prijateljskega sosodstva z nikomer, kar smatra v tem kritičnem momentu za edino pravilno.

proučuje sedaj načrt, kako bi se na uspešen način borila proti špekulaciji in Buenosairesanom preskrbelo ceneno goveje meso. Za vprašanje se zanima baje tudi sam državni predsednik.

Chacovska konferenca

Vesti, ki so prihajale zadnje dni iz Chaca, so bile precej vznemirljive; zatrjevale so, da se oba tabora pripravljata na oborožen spopad in nekatera bolivijska poročila so celo zagotavljala, da so Paraguajci že začeli z vojno, in sicer z bakteriološko vojno; da s kužnimi klicami zastrupljajo vodo v bolivijskem Chacu ter da so pogнали na bolivijsko stran veliko število okuženih miši in podgan. Kar se miši in podgan tiče je vest gotovo izmišljena ter je njen očiten namen razburjati duhove. Prav radi tega pa je novica značilna in priča, da so ljudje, ki bi radi spet razvneli vojno v Chacu.

Na mirovni konferenci v Buenos Airesu si belijo glave, kako bi pogajanja spravili z mrtve točke. Mnogo preglavic je za Paraguajem povzročila Bolivija, katere zastopnik je izjavil, da Bolivija preklicuje svoj pristane na predlog posredovalcev o razmejitvi Chaca, in sicer samo radi tega, ker ga Paraguay ni hotel sprejeti. Bolivijanci so celo grozili, da bodo v sredo objavili uradno poročilo, da se umikajo s konference. Tak korak bi seveda pomenil, da so vsa prizadevanja posredujočih ameriških držav splavala po vodi. Zastopniki Združenih držav Severne Amerike, Brazilije, Chileja in Argentine so začeli pritiskati na bolivijskega zunanjskega ministra z namenom, da preprečijo polom konference. Obenem pa se seveda trudijo, da bi tudi Paraguajce naredili bolj popustljive.

Ta nova pogajanja so vzbudila nekaj novih nad, da se bo morda le našel izhod iz zagate ter se bo preprečilo novo prelivanje krvi, ki je izgledalo skoro že neizogibno.

SLABA POLICIJA

Velikemu škandalu so prišli na sled v Temperleyu. Izkazalo se je namreč, da je tamošnja policija samovoljno gospodarila v svojo korist na razne načine, ki so po zakonu prepovedani. Pobirala je od ljudi dajatve, ki jih noben zakon ne določa, in — kar je še huje — z njeno vednostjo so poslovali igralnice in javne hiše, ki jih zakon ne dovoljuje. Višje oblasti so odredile preiskavo, dale so aretirati vse tamkajšnje varuhe postave in zaslislale bodo baje okrog 900 prič, ki so bile zaradi samovoljnega gospodarstva policije oškodovane.

PETDESETLETNICA PRIKLJUČITVE BELGRANA BUENOS AIRESU

V nedeljo so na slovesen način obhajali 50-letnico priključitve okraja Belgrano glavnemu mestu republike. Proslav se je poleg mnogih občinskih mož ter veljakov mesta in okraja, udeležil tudi vojni minister general Márquez.

ZRAČNA ZVEZA BUENOS AIRES-LONDON

S potniškim parnikom "Alcantara" se je pripeljala v torek v Buenos Aires posebna angleška delegacija, ki se bo s tukajšnjimi oblastmi razgovarjala o pogojih za organizacijo nove zračne zveze med Argentino in Anglijo. Delegacijo vodi podpredsednik družbe British Airways, W. D. Roberts. Tako bi Argentina poleg francoske in nemške zračne zveze z Evropo dobila še angleško in pozneje morda še italijansko, za katero so se tudi že nekajkrat kovali načrti.

Odposlanci bodo obiskali, na povratku v Evropo, tudi Uruguay in Brazil, da se domenijo glede istega vprašanja.

Argentinski uvoz in izvoz

V prvih pet mesecih letošnjega leta je Argentina uvozila za 641.720.000 pesov blaga; v primeri z lanskim letom se je uvoz povečal, ker je v letu 1937 znašal v prvih pet mesecih 546.911.000 pesov. Izvoz pa je v primeri z lanskim — izrednim — izvozom hujo padel; lani, do konca maja je šlo iz Argentine za 1.255.374.000 pesov blaga, letos pa komaj za 606.705.000 pesov.

POLICIJA USTAVILA ZABAVO

Odbor za pomoč španski republiki je priredil v nedeljo zvečer zabavo v ulici Cabrera št. 3440. Ko je bila zabava že v polnem razmahu, je v prostore vdrla policija in prepovedala nadaljevanje prireditve. Kakšnih 20 oseb je bilo aretiranih in odpeljanih v kamijonih na policijo. Tam so jih vzeli na zapisnik in nato izpustili. Policija je intervenirala zato, ker odbor ni bil izposloval dovoljenja za prireditev.

Virtuoz Spiller v jugoslovanski radio-uri

Nedeljska transmisijska jugoslovanske radio-ure je bila pa res nekaj izrednega in gotovo najboljša med vsemi dosedanjimi. K temu je največ pripomogel seveda virtuoz g. Ljerko Spiller, ki se je ljubeznivo odzval pozivu tehničnega odbora radio-ure ter pred mikrofonom odigral tri na-

PRVA VELIKA KAMPANJA za „SLOVENSKI LIST“

PRVA NAGRADA Vozni listek za Evropo in nazaj

Vsak star naročnik, ki pridobi novega naročnika, dobi za vsakega po eno srečko in vsak nov naročnik dobi tudi eno srečko, ko plača naročnino za celo leto.

Nudi se lepa prilika, da bo eden izmed naročnikov, kogar bo zadela sreča, obiskal brezplačno svoje kraje.

Kadar govoriš s prijateljem ali prijateljico, ali jim pišeš, razloži jim, kakšna sreča jih lahko doleti, če se naročijo na

„SLOVENSKI LIST“

Naročniki in naročnice! Če le vsak enega naročnika pridobite, pa je zadeva rešena.

Če dobiš več naročnikov, dobiš več srečk in s tem večjo možnost, da zadeneš glavni dobitek.

NA DELO, VSI, ZA VEČJI „SLOVENSKI LIST“

Uprava

še skladbe za gosli in piano, in sicer: "Guslarsko kolo" od Miroslava Slika, rapsodijo "Zetev" od Franja Lhotke in prvi stavek sonate za klavir in violino od Franja Dugana. Odličnega umetnika, ki je žel navdušeno odobravanje s strani številnega navzočnega občinstva, je spremljal na klavirju prof. Amicarelli.

Prenos je bil posvečen proslavi Viedovega dne in je ob tej priliki imel pred mikrofonom priložnostni govor tudi tajnik poštanstva g. dr. S. Zelalić. Dobro so bile izvajane tudi pesmi, s katerimi sta nastopila Taborov oktet in kvartet Jadran.

Jugoslovanska radio-ura se prenaša vsako nedeljo od 6. do 7. zvečer po mikrofoni L. R. 2 Radio Argentina. Odbor radio-ure prejema vsak teden cele kupe pisem iz vseh krajev republike, pa tudi iz sosednih dežel, kjer se postaja dobro čuje. Smolo imajo samo oni, ki žive v Bahiji Blanki in okolici, ker ima tamošnja krajevna postaja premajhno valovno razliko in pokriva radi tega LR2.

PRIJETA ŽENSKA

Po naključju je policija izvedela za 29-letno Eléno Campagno, ki je v noči od 3. na 4. t. m. ob enem z dvema drugima ženskama pobegnila iz ženske kaznilnice med ulicama San Juan in Defensa. Ljubček Helence, ki je njen vreden drug, saj je tudi sam nastanjen v kaznilnici v mestu Paraná, je bil tako nepreviden, da ji je pisal pismo, po katerem je policija izvedela za naslov pobegle tičice. Sedaj je Helence spet na varnem.

Pozor Rojaki!

Sporočam, da sem se preselil iz ulice Morlote 239 v ulico

TINOGASTA 5231, Villa Devoto, kjer bom odslej izvrševal mojo krojaško obrt.

Kakor doslej, bom tudi v bodoče nudil prvovrstno postrežbo po zelo zmernih cenah, v čemer naj se vsak sam prepriča.

Vljudno se priporoča

Ciril Podgornik

Trije naši rojaki utonili

Pretekli petek, okrog 11. ure predpoldne, se je dogodila v Puerto La Plata težka nesreča, ki je zahtevala štiri človeške žrtve; trije naši in en italijanski pomorščak so našli smrt v reki La Plata.

Vlačilec družbe Mihanovich je vlek v kanal, kateri vodi v pristanišče glavnega mesta pokrajine Buenos Aires, angleško tovorno ladjo "Coracero", ki jo je bil do kanala privedel kap. Krsto Rusović, doma iz Boke Kotorske in pilot po poklicu. Tam je bil dokončal svojo nalogo, izročil je ladjo drugemu ter se prekrčal na

Kap. Krsto Rusović

vlačilec "Marconi". Iz nepojasnjenih vzrokov je "Coracero" zavozil v vlačilec in ga potopil. Nekateri, ki so bili na krovu, so brž poskakali v vodo, ko so zapazili, da bo nesreča; zadnji je skočil s krova kap. Rusović, oblečen v zimsko suknjo; izginil je takoj pod vodo in ni ga bilo več na površje. Vlačilec je s seboj potegnil še jugoslovanska mornarja Boža Stergošiča in Karmela Kastelaniča ter enega njihovega tovariša italijanske narodnosti.

Vest o tej težki nesreči je naredila globok vtis ne samo v naši koloniji, marveč sploh v vsej tukajšnji javnosti ter je vzbudila splošno sozaljje s težko prizadetimi družinami.

Trupla utopljenecv so doslej zaman iskali; najbrž jih je precej močni tok odnesel v reko, ki jim je postala prerani grob.

VARNOST

VEČ VARNOSTI

POPOLNA VARNOST

potrebujete Vi sedaj, bolj kakor nikoli, za Vaše prihranke v HRANILNICI z dobrimi obrestmi.

Največjo varnost

Vam nudi Vaš stari prijatelj

SLOVENSKI ODDELEK

Banco Holandés Unido

PODRUŽNICA BUENOS AIRES

CENTRALA:

Bn. MITRE 234

FILIALKA:

CORRIENTES 1900

U. T. 33-7013 — Buenos Aires

ROJAKI

NE POMISLJAJTE DOLGO

Vporabite priliko

KROJAČNICA

„PRI ZVEZDI“

Vam nudi najboljšo angleško

blago (SUPERLAN)

Površnik, obleka

SAMO ZA \$ 75.—

Hlače fantazija \$ 8.—

STANISLAV MAURIĆ

DONATO ALVAREZ 2059

pol kvadre od Av. San Martin — Bs. Aires

Vesti iz organizacij

Na prireditev Paternalne slovenske šole

Vsem ni Bog ne ustreže, pravi jo! In tudi šolski odbor, čeprav tako velikodušno skuša delati za skupno korist vseh Slovencev, ni v stanni, da bi zadel vsem po godu. Morda se komu ne bo zdelo prav, da se bo šolska prireditev vršila v dvorani zavoda, kjer se vrši slovenska služba božja. Tamkajšnji kolegij na Av. del Campo ima namreč prav primerno dvorano.

Z ozirom na neugoden čas, ker je zima in ni mogoče, da bi se prireditev vršila v lastnem prostoru, ker bi se otroci lahko prehladili, je odbor primoran, da poišče kak drug prostor. Vsi pa razumemo, da pri tej stvari igra veliko vlogo denar. Zato je pač treba delati tako, da se na kar najcenejši način stvar dobro pripravi. Ker omenjena šola velikodušno

ne gre na roke in da na razpolago primerno dvorano, zato je odbor pač modro ukrenil, če je stvar na ta način odločil.

Saj smo Slovenci uvidevni ljudje in vemo, da se le tam kaj dobrega doseže, kjer vsak dobrohotno pomaga tistim, ki so za delo odgovorni. Tisti pa, kateri za to razumevanja nima, s tem pokaže da mu ni nič mar za slovensko stvar.

Zato upravičeno upamo, da boste vsi modri rojaki z vso dobro voljo v nedeljo 10. julija pop. ob 4 uri zbere kar največ naših ljudi. Pridite in prinesite s seboj nekaj navdušenja. Skupno bomo pa potem doživeli nadvse prijetno razvedrilo med našimi malimi.

Član šolskega društva.

lio vsem onim rojakom, ki so vsled raznih neprilike prišli v siromaštvo. Naslov: Jug. Patronat, Bolivar 314, piso 2, eser. 28. U. T. 33.9905.

DRUŠTVO "TABOR"

V soboto 2. julija bo ob 20.30 odborova seja, v soboto 9. julija pa ob 4. popoldne članski sestanek. — C. Keber, predsednik.

PROSLAVA VIDOVEGA DNE

Na lep način je proslavilo Vidov dan Sokolsko društvo Dock Sud-Boca, s sodelovanjem kvarteta Jadran in Tabora. Proslava se je vršila v soboto 25. junija na Piñeyru, kjer do slej ni bilo še nikoli nobene naše prireditve. Dasi je bilo nekoliko težko najti dvorano, se je pa le nabralo ljudi toliko, da je bila skoro še premajhna. Navzočne je najprej v imenu sokolskega društva pozdravil arh. Viktor Sulčić, nakar je o pomenu Vidovega dne imel govor tajnik kr. poslaništva dr. Š. Želalič. Spored je bil zanimiv in ga je občinstvo pohvalilo z odobravanjem. Sledila je animirana prosta zabava, ki je trajala do ranih jutranjih ur.

Prireditev Šolskega društva na Dock Sudu

Jugosl. šolsko društvo Dock Sud bo priredilo v nedeljo 17. t. m. ob 3 uri popoldne zabavo v korist šole. Na prireditvi bo razen šolske dece, nastopil tudi naraščaj Sokola Dock Sud-Boca, kakor tudi članstvo.

Prireditev se bo vršila v ul. Billinghurst 1767 na Dock Sudu. Vstopnina: moški \$ 1.—; ženske \$ 0.50.

Na prireditvi so vabljeni tudi rojaki Slovenci.

Odbor.

PRESELITEV

Rojakom naznanjam, da sem svojo krojačnico premestil iz ulice Baunes št. 187 na Paz Soldan 4846, kjer sedaj nadalje izvršujem svojo obrt. Franc Melinc krojač.

Expreso "Gorizia"

FRANC LOJK

Calle VILLARROEL 1476
U. T. 54 Darwin 5172 in 2094

Naznanjam da sem otvoril vsem znano

GOSTILNO

"Cruta de Postumia"

kjer boste v vseh ozirih dobro postreženi z dobro domačo hrano in dobrim vinom.

Cene zmerne.

Priporoča se cenj. rojakom

IVAN GAŠPARIŠIČ

Av. Alcorta 2363 Bs. Aires

ZA OBLEKE, POVRŠNIKE

MODAS

"JUSTA"

Klobuke in fantazije.

Slovenkam 10 % popusta

KUKANJA y PRINČIČ

Av. SAN MARTIN 1854

U. T. 59-4995

BUENOS AIRES

PISMO IZ BRAZILIJE

JUGOSLOVANSKI PARNIK "LABUD" V SANTOSU — ČASTNIKI NA OBISKU V SAO PAULO

Zelo poredko se oglašamo v "Slovenskem listu", a vendar se dogodi tudi v naši naselbini včasih kaka novost; navadno gremo preko nje in tako pade v pozabljenje. Te dni pa smo imeli dogodek, kakršnega še nisimo doživeli in ne gre, da bi ne poročali o njem.

Bilo je ravno na nedeljo, dne 29. pret. m., ob osmi uri zvečer, ko začenjem klic za seboj, naj počakam.

Ko se ozrem, vidim, da me kliče "gospodična Čehinja", kot jo nazivljemo, in mi pravi, da so prišli k njim trije jugoslovanski pomorščaki, ki iščejo svoje rojake. Odsel sem takoj z njo in res se mi predstavijo: kapitan "Labuda" Vilim Mukiulčić in častniki Armomela, Lukovič in Kumbatovič. Pripeljali so oglje v Santos, tako so rekli, in so se odpravili v Sao Paulo z namenom, da se sestanejo s svojimi rojaki; slišali so, da jih je na tisoče tod. Iskali pa so jih ves popoldan zaman in prav tako tudi nobenega društva in konzulata niso mogli iztakniti. "Vse druge smo našli, Čehi in Ruše, samo naše ljudi ne", so dejali.

Spravili so me skoroda v zadrego, a kaj bi se opravičeval. Poznam nekatere Jugoslovane, ki so gmotno dobro stoječi, a njih otroci ne znaajo jezika svojih četov, po čemer je sklepati, da se ne zanimajo preveč za naše stvari. Drugi pa so kar tako, brez vsake organizacije, razkropljeni po širni republiki.

"Saj nismo prišli, da bi nam kdo bankete prirejal", je dejal kapitan, "marveč, da bi čimveč naših ljudi videli pa naj bodo ubogi ali bogati."

Razumel sem ga in porodil se mi je načrt: Stopili smo v avto ter se med potjo pogovarjali o stanju naše kolonije, ko smo dospeli do poznanege trgovca Franca Berkoviča. Prijazno nas je sprejel in dejal naj se vsaj "pet minut" ustavimo pri njem, pa so se te minute nategnile do prve ure naslednjega dne. Kmalu so se nam pridružili še nekateri, ki so doznali za neobičajen obisk. Kapitan nas je povabil za drugo nedeljo na "ručak" na svoj parnik "Labud", in smo se ločili: oni v Santos mi vsak na svoj dom.

Drugo nedeljo smo se res odpravili v Santos. Jaz sem bil malo zapal. Bogzna, sem si mislil, če bo še kdo šel v Santos, morda bom čisto sam. Skozi gorovje in strme prepade me je vlak pripeljal v Santos okrog desete ure zjutraj. Ko sem "izvohal", kje je vsidrana naša jugoslovanska ladja, sem od veselja poskočil. Vendar bom enkrat v tu-

jni tudi jaz na jugoslovanskih tleh, sem si mislil, ne samo g. Janez iz Buenos Airesa.

Pa sem imel smolo. Nikjer mi niso dovolili približati se ljadji. Nekje bom že skočil čez ograjo, sem si mislil, a še preden se mi je ponudila prilika za izvedbo načrta, sem opazil gručo poznanih ljudi, med katerimi je bil tudi kapitan "Labuda". Oblasti so namreč odredile strogo kontrolo v pristanišču, a kapitan je dobil za nas posebno dovoljenje, da smo se smeli nemoteno gibati. Z jugoslovansko zastavo okrašeni "Labud" je naznanjal, da se danes vrši na njem večja slavnost. Iz Sao Paula se nas je odzvalo vabilu osemindvajset oseb. Kapitan nam je izrazil dobrodošlico nakar smo zapeli: Slovenec, Srb, Hrvat. Nato smo si ogledali parnik in končno sedli za mizo, ki je bila bogato obložena z raznovrstnimi jedili, dalmantinskim vinom in jugoslovanskimi cigaretami.

Razgovarjali smo se o prilikah v domovini, o katerih je g. kapitan izjavil, da se gospodarsko in politično vidno boljšajo. Mi pa smo povedali o nekaterih perečih vprašanjih naše kolonije. Vmes smo seveda prepevali naše pesmi in večkrat smo vzklikli Jugoslaviji, naši dragi domovini. Še večje je bilo veselje, ko je prišel tudi g. kapitan Joso Buntjelič, ki je zapovednik s/s "Velebita" in se je tudi ta čas nahajal v Santosu. Solnčni žarki so se že skoro izgubljali v daljavi, ko smo se spomnili, da bi bilo dobro, če bi se slikali. "Za naše novine", je dejal g. Sušič, ki je prvi častnik "Labuda", "in za Slovenski list", sem pristavil.

Bližala se je ura prehitrega slovesa in povratka v Sao Paulo. Oba kapitana in častnik Sušič so nas pospremili na postajo. Nismo našli besede, da bi se dovolj zahvalili za tolikšno gostoljubnost in ljubeznivost, ki smo je bili ta dan deležni in nam bo ostal, za vedno v spominu.

V soboto 11. junija pa so nam na našo prošnjo vrnili obisk štirje častniki "Labuda" in štirje častniki "Velebita" s kapitanom Mikulčićem. Večerja se jevršila na domu g. Barčota, kjer se nas je bilo zbralo osedeset rojakov. V nedeljo s prvim jutranjim vlakom so se naši gostje poslovili od nas ter odpotovali nazaj v Santos. Slehernemu je bilo težko v srečo, da smo se morali morda za dolgo časa ali pa za vedno ločiti. Le nekaj dni smo bili skupaj, pa se nam

je zdelo, kot da smo že stari znanci. Njihov obisk je dal povod za pravo pristržno jugoslovansko manifestacijo, kakršne še ni bilo v naši naselbini.

Ne nismo še umrli! Se živimo. Samo nam manjka dobrih "komandantov", ne na "Labudu", ker ga ima, marveč v naši zapuščeni in raztreseni naselbini v Sao Paulu in Brazilu sploh.

Dopisnik.

S proslave Vidovega dne Sokola Dock-Sud na Piñeyru

ČLANSKI SESTANEK

Odbor Slovenskega prosvetnega društva vabi vse članstvo na sestanek, ki se bo vršil dne 17. Julija pop. ob 4. uri. Ker se bo na tem sestanku obravnavalo o važni zadevi je navzočnost članstva strogo obvezna.

Odbor.

IZ JUG. PATRONATA

Jugoslovanski patronat prosi tem potom vse cenj. rojake, če imajo kako obleko ali obutev, ki jim ne rabi ali bi lahko pogrešali, da isto izročijo osebno ali pa da sporoče, kam naj se pride ponje, Jugoslovanskemu patronatu. Patronat ima namen s temi darovi pomagati k prazniku 9 de Ju-

Slovenska šola na Paternalu VABI

na veliko prireditev, ki se bo vršila v nedeljo, dne 10. julija na AV. DEL CAMPO 1653 na Paternalu.

S P O R E D :

- "Pozdrav malčkov" — trogovor.
- "Sv. Ciril in Metod" — dekl. Franc Faganel.
- "Zajčki" — poje otroški vrtee.
- "Šiba novo mašo poje" — dekl. Lojzek Mihel.
- "Venček na glavi se" — simbolična vaja.
- "Soči" — deklamacija, Franc Faganel.
- "Zdravnik", deklamacija, Branko Ličen.
- "Čaparle — paperle" — izvaja otroški vrtee.
- "Ujeta laž" — dvogovor, I. Vidmar — I. Kalister.
- "Vaje z zastavicami" — šolske dekliee.
- "Kaznovana porednost" — dvogovor, A. Mozetič — E. Mihel.
- "Ujetega ptiča tožba" — dekl. A. Glavič.
- "Prodajalka Metka" — igrokaz, izvaja otroški vrtee.
- "Janko in Metka" — poje otr. vrtee.
- "Nazaj na morje" — dekl. Trček A.
- "Kadar se mamica joče" — dekl. A. Lakner.

"Huda preizkušnja"

Veseloigra v enem dejanju

O se be :

- Gospa Moder — Marica Koradin.
- Ana in Ema, njeni hčerki — Irena Vidmar in Ida Pečenko.
- Mici, kuharica — Fani Lakner.
- Jožica, družabnica — Angela Lakner.
- Lenčka, hišna — Irena Jekše.
- Gospa Grivec — Marija Škof.

Prireditev se bo vršila v vsakem vremenu.

K obilni vdeležbi že sedaj vljudno vabi

ODBOR

Slovinci doma in po svetu

KOLONIZACIJA V JULIJSKI KRAJINI

Prem, maja 1938. — Naš list je že večkrat poročal o naselitvi italijanskih kolonov na dveh naših večjih posestvih na Turnu pri Premu. Posestvi je kupil znani italijanski zavod "Ente per la Rinascente agraria delle Tre Venezie", preuredil stanovanjska in gospodarska poslopja in naselil italijanske kolone, med tem ko so morali bivši lastniki s trebuhom za kruhom. Uspeh italijanskih kolonov v gospodarstvu na teh posestvih je bil do sedaj vse prej kot povojen. Vsak kolon, ki je do danes prišel iz notranjosti Italije je moral po nekaj letih neuspešnega gospodarstva zapustiti kmetijo in se vrniti v domače kraje. Vse denarne in druge podpore, ki jim nudi zavod-lastnik, kot tudi razne druge italijanske institucije, niso nič izdale. Po navadi se koloni vračajo z naših posestev obubožani in ne odnesejo s seboj niti toliko, kolikor so prinesli ob prihodu. Ravno tako so se že ves povojni čas menjavali koloni na bivšem Joskove posestvu ob Reki. Prihajali so leto za letom drugi, a odhajali vedno razočarani. Kaj je vzrok v neuspehih italijanskih kolonov na bivših naših posestvih, ni znano. Od imenovanega zavoda dobivajo sicer razna navodila in nasvete za gospodarstvo, toda vse zaman. Od kolonov zahteva zavod tudi, da ohranijo italijanske običaje in navade pri obdelovanju zemlje in pri kmetem gospodarstvu sploh in jim je strogo zabranjeno posnemati v tem domače kmete. Kljub vsemu pa se morajo italijanski koloni boriti s preživljanjem svojih, navadno številnih družin. Pripomniti moramo, da imajo razne ugodnosti tudi v pogledu plačevanja raznih pristojbin, da jim grede vsa oblastva zelo na roko, zlasti lokalna, da dobivajo poleg denarnih podpor in plačil v gotovini tudi brezplačno semenje itd., da so deležni raznih nagrad za kmetijstvo in drugo.

POSEKANI GOZDI

Št. Peter na Krasu, maja 1938. — Pivčani skoraj nimajo dovolj polja vsaj rodovitnega ne, da bi pridelali toliko, kolikor rabijo za domačo rabo, zlasti kraji od Zagorja do Šembij, kjer nimajo tudi nobenega sadnega drevja. Zato je Pivčan povsem odvisen od dohodkov iz gozda, v katerega se zateka ob vsaki priliki in potrebi. Tako so v povojnem času svoje gozdove zlasti nekateri, prav za prav lahko rečemo večina, posekali. Danes pa, ko so se cene lesu od pohoda na Abesinijo stalno dvigale, skoro nimajo več kaj sekati. Tako se morajo zadovoljiti le z zasluž-

RESTAURANT - CERVECERIA

"MONFERRATO"

Prenočišče za družine in potnike. Domača hrana ob vseh urah. Izvrstna tuja in domača vina. Priporočata se vsem slovenskim rojakom

VUGA & SREBRNIČ

LEANDRO N. ALEM 1862

U. T. 41-2771. - Buenos Aires

(Štiri kvadre od postaje Retiro)

Novo otvorenj RESTAURANT

"Trst"

Z lepimi zračnimi prostori, veliko zalogo prvovrstnih vin, domača hrana.

Cenj. rojakom se priporočata brata

GOMIZEL in BIZJAK

Calle Blandenguez 2447

Barrancas Belgrano, Bs. Aires

kom, ki ga imajo z izvažanjem lesa iz gozda in s prevažanjem ter delom v gozdu. Vse to pa jim ne da velikega zaslužka.

TEŽAK POLOŽAJ NAŠEGA KMETA

Trst, maja 1938. — Letošnja pomlad, ki se je pojavila še pred koncem zime, bo zapustila nepregledne posledice. V severni, pa tudi drugod po Istri ni bilo do 15. maja skoro nič dežja. Prvi sončni dnevi, ki so zvalili našega kmeta, da je pohitel s sajenjem in sejanjem, so ga močno prevarili. Krompir, ki se je zgodaj prikazal, ga je več tednov trajajoča suša popolnoma uničila tako, da so ga ponekod ponovno dobro prekrili z zemljo v veri, da bo vnovič pognal. Med tem ko so pod rugih naših krajev imeli naliwe in sneg ter mraz, tega skoro v vseh delih Istre ni bilo, zlasti pa ne v okolici Trsta. Zato bodo ti kraji letos brez sena. Cene staremu senu se zaradi suše močno dvigajo, če ga je še sploh dobiti. Prodaja ga po 30.— lir za stot. Posledica visokih cen senu pa je padec cen živini, ki naglo napreduje: danes znaša padec goveji živini že 20 odstotkov. Krava s teletkom je stala v jeseni od 2.000.— do 2.400.— lir, danes pa jo kmet prodaja komaj za 1.800.— lir.

Škoda na polju je vsestranska. Ponekod, zlasti v Italiji so morali kmetje žito pokositi in ga porabiti za živinsko krmo. Zato stalno narašča cena žitu in moki vseh vrst, zlasti tudi krušni mešanici, ki je danes že pod vsako kritiko. — Gospodinje se stalno pritožujejo nad kvaliteto krušne moke, odnosno mešanice, iz katere ne morejo več delati domačih testenin ker se pri kuhanju čisto razležejo. Poleg tega pa so zaloge tudi krušne mešanice že popolnoma izčrpane. Kdor more si nakupiti nekaj več krušne mešanice za domačo zalogo, toda teh je malo. Ravno tako ni dobiti v prodaji na drobno koruznega gresa.

Cena krompirja se je v zadnjem času močno dvignila, in komur ga je še kaj ostalo od semenja, ga lahko prodaja po 40.— lir za stot. A tudi teh kmetov je zelo malo. Večina je tistih, ki so ga imeli komaj še za seme. Zato se našemu kmetu obeta letošnje leto — glad, kar je zelo žalostno, toda pomoči ni niti viden.

Trsta, ki bi morala biti ob tem času še vsa v zelenju in ponekod tudi kmalu v cvetju, ne kaže še nobenega življenja.

Letošnja jesen bo za našega kmeta zelo žalostna, ker ne obeta dati kaj prida pridelka, nasprotno pa se cene vsakdanjim potrebščinam z vsakim dnem dvigajo.

Dalje je pričakovati, odnosno je napovedan višji odstotek raznih dodatkov krušni moki tako, da bo samo 35 odstotkov pšenične moke, 65 odstotkov pa raznih primesi. Tako se bo kakovost krušne moke izdatno poslabšala in bo za domače te-

stenine popolnoma neporabna. Saj je že iz današnje mešanice kruh kmalu neužit, nizek, trd in črn, skoro slabši od onega, ki so ga meščani dobivali med svetovno vojno.

Vsa ta žalostna dejstva imajo le eno dobro posledico, ki je ta, da se je naš kmet spet ves posvetil gospodarstvu in polju. Kjer le morejo izorjejo novo, njivo, vse skrbno posejejo in zasadijo celo bolj, kot med svetovno vojno. Toda letos bosta na žalost vsa ta skrb in trud rodila le malo sadu.

TEŽKA NESREČA PRI SEŽANI

Trst, maja 1938. — Dne 21. maja se je zgodila težka nesreča na cesti pri Sežani, ki je zahtevala tri žrtve. Po 10. uri zjutraj so se mlekariji Pavla Mahnič in Emilija Novak ter Josip Hubner vsi trije iz Povirja, vračali na kolesih iz Trsta. Ko so prešli železniško progo pri Farnetih, so nenadoma zapazili, da se jim približuje po levi strani avtomobil. Kolesarji kot avtomobilist so se hoteli v zadnjem trenutku izogniti, toda bilo je že prepozno. Avtomobil se je na mokrem asfaltu spodrslil in z vso silo zaletel v kolesarje. Šofer Peter Hubert, jugoslovanski državljani, je takoj naložil vse tri nesrečnike, ki so obležali na tleh, in jih odpeljal v tržaško bolnišnico. Tu so ugotovili, da imata mlekariji polomljene noge, a Hubner počeno lobanjo. Njihovo stanje je nevarno, posebno pa Hubnerjevo, tako da zdravniki imajo le malo upanja, da bi ga rešili.

V ZNAMENJU SPORAZUMA

Neko gdčeno, M., ki je bila zaposlena pri Delavskih zadrugah "Cooperative operaie" so odpustili iz službe, ker je po telefonu govorila z neko prijateljico slovenski.

REGULACIJA PIVKE

Trst, maja 1938. — Že pred časom so oblasti, in sicer tozadevni urad iz Trsta v sporazumu z reško pokrajinsko upravo, oskrbele za regulacijo Pivke. Ker je Pivka ponikalnica, ni imela zlasti od prvih izvirov od onstran Zagorja nikdar prave struge. V poletnih mesecih se je Pivkina struga poznala le na ta način, da je bila trava v onem pasu, kjer bi mogla biti struga, bolj zelena in se je održala od travnikov. Oblasti pa so po detaljnih načrtih in navodilih dale izkopati strugo z obojestranskimi nasipi. Ti nasipi pa zabranjujejo, da bi se voda v deževnih dneh, ko priderejo posamezni izviri, a teh ni malo, stekala v urejane struge. Tako zastaja po travnikih voda bolj ko kdaj prej. Pivkina struga pa je vedno brez vode. Vse delo in denar, ki je bil vložen v regulacijo je tako brez vsakega haska in voda povzroča okolškim travnikom še več škode kot pred regulacijo. Domačini, ki so s tem prizadeti, namesto da bi imeli kakšno korist, se venomer pritožujejo na merodajna

oblastva, tako na Reki kot v Trstu, a brez uspeha. Nihče se ne zveni, da bi regulacijo v toliko izpopolnili, da bi ustrezala svojemu namenu.

NESREČA V KOŠANI

Košana, maja 1938. — V začetku maja se je zgodila v Košani nesreča, ki je zahtevala življenje petletnega D. Dolgana, sina Karla Dolgana, trgovca in posestnika iz Zg. Košane. Težka železna vrata so se zvrnila na otroka in ga tako poškodovale, da je podlegel posledicam.

USTAVLJEN OBRAT V LADJEDELNICAH

Trst, maja 1938. — Zadnje dni aprila je bilo v vseh večjih podjetjih, zlasti pa v ladjedelnicah odpuščenih veliko število delavcev. 14. maja pa so še ostali delavci prejeli obvestilo, da so suspendirani za dobo enega tedna, t. j. do 23. t. m., češ da podjetja ne morejo obratovati zaradi pomanjkanja energije. Baje so zaradi suhe zime vode prenizke. Govori se pa, da je pravi vzrok pomanjkanje surovin, predvsem kovin. To je zelo verjetno, ker so že prej morali marsikatero delo odpovedati, ker niso imeli surovin.

Zanimivo je tudi, da primanjkuje poljskih delavcev, ker grede vsi rajši nabirati kovinske ostanke po boljše, kar jim prinaša večji zaslužek.

GROZNA NESREČA PO GRANATI

Dobrodo. — Zopet sta bili ubiti 2 osebi v bližini vasi, ko sta izpraznjevali granato velikega kalibra. Eksplozija je prikliala bližnje delavce, ki pa na čalost niso mogli ugotoviti katera sta bila ta nesrečniza, ker ju je eksplozija dobesedno raznesla na kose, ki so jih morali pobirati okrog kraja nesreče in celo po drevsiah. Za njih imena še ne vejo.

JOSIP PERTOT UMRL

V Barkovljah je preminul prejšnjo nedeljo g. Josip Pertot iz ugledne rodbine nekdanje "Rumene hiše". Bil je zaveden rodoljub in je za svoje idealizem že v mladih letih marsikaj pretrpel. Bodi mu lahka zemlja domača!

POSEBEN DENAR ZA KOLONIJE

Italijanska vlada je sklenila uvesti v svojih kolonijah poseben papirnat denar, in sicer bankovce po 1500, 1000 in 500 lir, ki jih bo izdala italijanska Narodna banka. Promet s temi bankovci bo dovoljen samo v mejah italijanskih kolonij, zunaj pa bo promet s temi bankovci prepovedan. Vsakemu, ki bo prestopil meje kolonije, bodo ta denar na meji zanjali.

ZA TOVARNO ALUMINIJA V ISTRI

"Corriere istriano", ki izhaja v Pulju, ponovno piše o istrskem bankšitu in o vprašanju zgradbe tovarne za aluminij v Istri. List ponovno izraža željo, da bi se v Istri zgradi-

la tovarna, ker je Istra vedno dajala, zelo malo pa prejela. Poudarja zasluge istrskega bankšita za fašistični režim, posebno pa o priliki sankcij, in pravi, da da je treba Istro vendar enkrat nagraditi za njen patriotizem.

SEST SLOVENSKIH NOVOMASNIKOV NA KOROSKEM

Na praznik Sv. Petra in Pavla bo v Celoveu posvečenih med drugimi tudi pet slovenskih bogoslovcev, in to: Jandl Filip iz Djekš, Kanuf Pavel iz Globasnice, Stindl Maks iz Dobrle vesi, Wrumnik Franc iz Gorenja in Zablatnik Pavel iz Bileovsa. Kot šesti bo prejel sv. posvečenje v Ino-mostu še Srieine Kristo s Suhe.

ELEKTRARNA V SKALI

Pred kratkim so začeli graditi šest velikih jezov na Soči. Naprave bodo dale vsega skupaj 500 milij. kilovatnih ur, električne energije, to je toliko, da bo zadostovalo za vse potrebe Julijske krajine, kraške visoke ravnine, za Istro in Gornjo Furlanijo. Električna centrala v Dobrih, ki jo že dalje časa grade, je zelo značilna, ker stoji v ogromni skali, vsenkani v goro. Ta centrala bo najmodernejša podzemljaska električna centrala v Evropi.

KNEZ PAVLE NA CESTNI RAZSTAVI V LJUBLJANI

Pomembnost cestne razstave na letošnjem pomladanskem velesejmu je prav posebno podčrtal tudi knez namestnik Pavle, ki se mudi že nekaj časa v Sloveniji. 8. junija je obiskal razstavo, katero si je v spremstvu g. bana dr. Natlačena natančno ogledal. Lepo urejena razstava, ki tako nazorno kaže stanje naših cest in načrte za bodočnost, je bila visokemu gostu zelo všeč in je s priznanjem čestital prirediteljem na njeni ureditvi. Knez namestnik si je ogledal tudi razstavo francoske republike, kjer ga je pozdravil francoski konzul v Ljubljani g. Rembrand. Knez namestnik si je ogledal nato še nekaj drugih razstavnih paviljonov, med tem ko so ga navzoči obiskovalci velesejma ves čas, ob izhodu paviljonov nestrpno pričakovali in navdušeno pozdravljali.

ZA PERAMUS
IN POVRŠNIKE
dobite najboljšo postrežbo

Krojačnici
LEOPOLD UŠAJ

GARMENDIA 4947
Paternal - Buenos Aires

Ladijske vozne listke

za vse parobrodne družbe dobite pri nas po najnižji ceni.

Kabino

zagotovimo vsakemu potniku brezplačno.

VPOKLICNE KARTE PO ZELO
ZNIŽANIH CENAH.

CA. CENTRAL EUROPEA

469 SAN MARTIN 469

AMERIKANCI V OBISKIH

8. junija je prišla v Ljubljano skupina Američank članice Slovenske ženske zveze iz Chicaga. Vseh 30 obiskovalk so Ljubljancem sprejeli na prav prirčen način na kolodvoru. Drage goste sta pričakovali soproga g. bana g. Natlačena in soproga g. pomočnika g. Maječena, kakor tudi številne zastopnice ženskih organizacij. Slovesne pozdravne besede so govorili zastopnik bana in župana. — Isti dan in z istim vlakom so se pripeljali skozi Ljubljano tudi ameriški Hrvatje, člani pevskega zbora "Zora" iz Chicaga. Tudi teh 90 pevcev so Ljubljancem na kolodvoru prirčno pozdravili.

TELO POLJSKEGA SVETNIKA NA POTI SKOZI LJUBLJANO

9. junija so skozi Ljubljano peljali iz Rima na Poljsko nestrhojeno telo poljskega mučenca sv. Andreja Bobole iz reda oo. jezuitov, ki je v strašnih mukah umrl pod rokami kozakov v Janovu na Poljskem 1. 1657 in je bil letos o Veliki noči proglašen za svetnika. Na Poljskem ga časte kot zaveznika katoliške Poljske. V Ljubljani so ga v velikem sprevedu prenesli s kolodvora v cerkev sv. Jožefa, kjer je bil čez popoldne izpostavljen javnemu čiščenju, zvečer pa spet v sprevedu, katerega so se udeležili samo moški, nazaj na kolodvor v salonski voz, ki ga je zato priliko odstopil predsednik poljske republike Moscicki in je bil izpremenjen v kapelo.

100-LETNICA ŠOLE V ŠT. ILJU

V Št. Ilju na naši severni meji so slovesno proslavili stoletnico ondodne šole. Ob tej priliki je bil ne enkrat poudarjen pomen šole, ki ga ima v našem narodnem boju in ga je imela zlasti ta, ki je morala v tej dolgi dobi braniti mladino pred zalezovanjem "Schulvereina", ki je skušal naš najmlajši rod narodu odtužiti. Ta nevarnost še vedno ni minula, zato proslava ni bila zgolj zgodovinska, ampak obenem bridko sodobna.

Gasilstvo in politika

Gasilske organizacije v savski banovini, ki so se ločile iz Glavne gasilske zajednice, so izprevideli, da zaradi te ločitve njihovo delo samo trpi in so se obrnile na hrvatsko politično vodstvo, naj jim dovolji spet stopiti v zvezo z vrhovno organizacijo vsega gasilstva v državi. To je želji ustreglo s pogojem, da morajo gasilci iz savske banovine v gasilski zajednici izposlovati narodnostno organizacijo gasilstva za Slovence, Hrvate in Srbe posebej, v mešanih krajih naj bi pa gasilci glasovali, v katero narodnostno organizacijo se hočejo včleniti. Gasilci v savski banovini pa s tem niso zadovoljni, ker tako "samostojnost" po ločitvi od Glavne gasilske zajednice že imajo in bi novo stanje ne bilo drugega kot pismeno potrdilo sedanjega, ki bi se ga ravno radi otrsli.

KATOLIŠKA DIJAŠKA DRUŠTVA V AVSTRILJI RAZPUŠČENA

V bivši Avstriji so razpuščena vsa katoliška dijaška društva in vse njihovo premoženje, ki dosega okroglo 55 milijonov dinarjev, je bilo zaplenjeno.

TENISKO PRVENSTVO

V tekmi za teniško prvenstvo, ki je bila v Parizu so sodelovali tudi 4

Jugoslovani. Med 90 tekmovalci sta si dva Jugoslovana Punčec in Pallada obdržala tudi še semifinalu. Pallada se je boril s svetovnim prvakom Budge — M. Punčec pa z Čehom Menzelom. Na žalost sta zgubila oba Jugoslovana, nakar je svetovni prvak Budge v končni tekmi premagal še Menzela.

JUGOSLAVIJA NA ROKODELSKI RAZSTAVI V BERLINU

Na mednarodni rokodelski razstavi v Berlinu je razstavila tudi Jugoslavija. Med 30 različnimi državami je jugoslovanska rokodelska razstava prav zanimiva in ima tudi lepo slovensko sobo s številnimi izdelki slovenske domače obrti.

SPOMENIK ADAMIČU

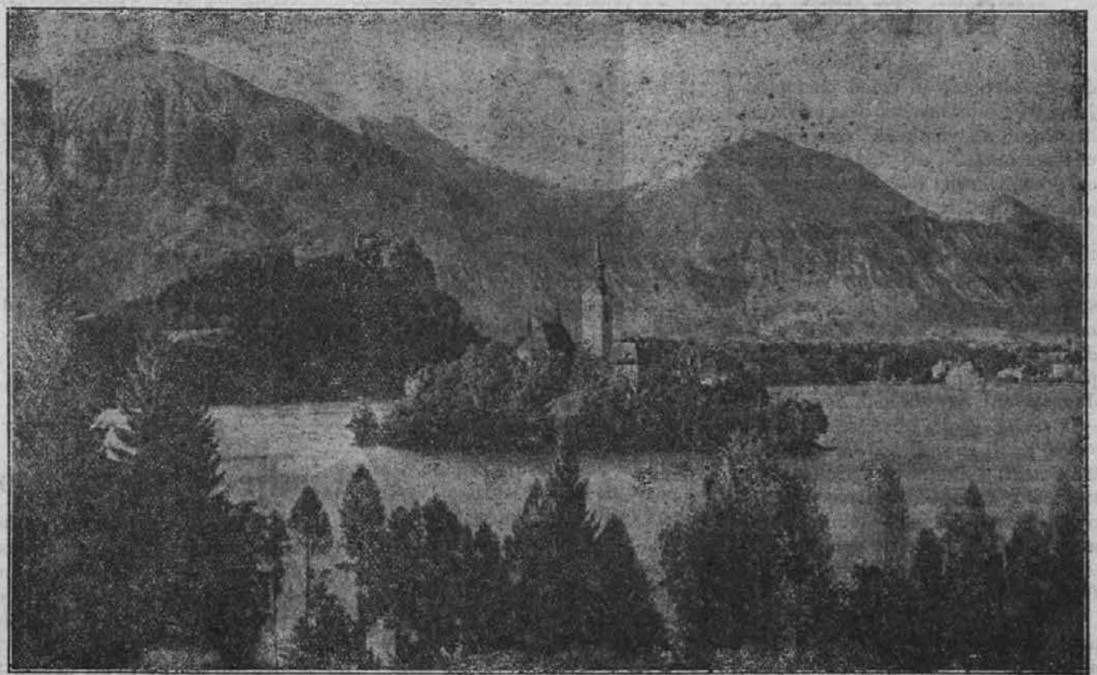
11. junija t. l. so na slovesen način odkrili pred glasbeno matico v Vegovi ulici v Ljubljani spomenik pokojnemu skladatelju Adamiču. S prirčno prireditvijo, na kateri je nastopilo skoraj 500 pevkin in pevcev je bil uvrščen tudi ta priznani slovenski skladatelj med vrsto naših slavnih skladateljev, ki imajo spomenike pred glasbeno matico.

Vsdržavni kongres trgovcev

10., 11. in 12. junija je bil v Ljubljani tretji vsdržavni kongres trgovcev. 10. se je pripeljalo v Ljubljano na kongres tudi 80 predstavnikov bolgarskega trgovstva, ki so jih Ljubljancem prav slovesno sprejeli. Prav tako so na ta dan pričeli prihajati na kongres v Ljubljano številni trgovci iz vseh krajev širne Jugoslavije. Vsega skupaj je prišlo na kongres v Ljubljano nad 1000 trgovcev iz Jugoslavije. V nedeljo 12. junija je bila v veliki unionski dvorani svečana seja tretjega vsdržavnega trgovskega kongresa. Kongresa se je udeležil tudi minister za trgovino in industrijo g. dr. Milan Vrbanič in ban dr. Marko Natlačen, ki je v lepem nagovoru pozdravil kongres. Po dolgotrajnih referatih, med katerimi je govoril tudi predsednik bolgarske trgovske zveze g. Dimitrij Velev je spregovoril minister za trgovino dr. Vrbanič, ki je očrtal delo vlade za povzdigo trgovstva in za pospešitev trgovskih stikov s sosednimi državami. Popoldne si je minister dr. Vrbanič ogledal tudi ljubljanski velesejem.

FRANCOSKI POSLANIK V LJUBLJANI

11. junija je obiskal ljubljanski velesejem in zlasti razstavo francoske republike francoski poslanik v Beogradu Raymond Brugère. Poslaniku na čast je bilo v Ljubljani prirejeno kosilo, na katerem so bili najvišji predstavniki oblasti in uradov. Na kosilu je imel poslanik lep govor, na katerem se je zahvalil za lepi sprejem, ki ga je doživel pri nas kardinal Verdier. Hkrati je poudaril, da se zahrbtina propaganda trudi, da bi francoski idealizem prikazala v slabi luči in da bi stremlejnje Francozov po svobodi označila za brezbožje in za nered. Če pa človek gleda ne le besede, ampak dejstva vidi, da je bilo mogoče v manj kakor 10 letih zgraditi v najbolj rdeči okolici Pariza nad 100 cerkva, kar je velika zasluga kardinala Verdiera in posledica francoske svobodoljubnosti.

Otok bleški — kinč nebeški

PRIPRAVE ZA MEDNARODNI MLADINSKI TABOR

V nedeljo 12. junija je bilo po vsej Sloveniji lepo število taborov in prireditev prosvetnega značaja. Vse te prireditve se vrše v znamenju priprav za veliki mednarodni mladinski tabor, ki bo v dneh od 26. do 29. junija. Tako so bile prireditve na Viču pri Ljubljani, v Novem mestu, v Žireh, v Šmartnem pri Kranju, v Kamnici pri Mariboru, pri Sv. Marjeti nižje Ptuja, in v Braslovčah. Posod so na taborih nastopili odlični govorniki. Veličastnega tabora na Viču se je udeležil minister dr. Krek, kjer je tudi govoril o pomenu taborov. Popoldne je minister dr. Krek, kjer je tudi govoril o pomenu taborov. Popoldne je minister dr. Krek obiskal telovadni nastop v Braslovčah. Ban dr. Marko Natlačen pa se je udeležil tabora v Žireh in gasilske 50 letnice v Žužemberku.

ŽUPAN DR. ADLEŠIČ SE JE VRNIL IZ AMERIKE

V nedeljo 12. junija se je vrnil iz Amerike v Ljubljano ljubljanski župan dr. Adlešič s soprogo. K sprejemu župana so prišli med drugimi odličniki tudi škof dr. Rožman, zastopnik g. bana in veliko število občinskih svetnikov in predstavnikov drugih uradov. Po pozdravu je povedal župan dr. Adlešič, da prinaša iz Amerike nepozabne vtise o ljubezni naših izseljencev do stare domovine in da bo o tem obisku še podrobneje obvestil našo javnost.

FOTOGRAFIJA "LA MODERNA"

Edina in najbolj poznana fotografija v slovenski koloniji
Sporočam slovenski naselbini, da bom ob priliki 25 letnice moje fotografske obrti, vse preuredil ter razstavil moje delo, kjer se bo lahko vsak prepračil o mojih neprekosljivih izdelkih.
VELIK POPUST PRI FOTOGRAFIRANJU
Ne pozabite
FOTO "LA MODERNA"
S. SASLAVSKY
Av. SAN MARTIN 2579
Telefon: 59-0522 - Bs. Aires

Tretja obletnica vlade dr. Stojadinovića

Tri leta so že minula, odkar je v Jugoslaviji na vladi dr. Milan Stojadinović, ki je tako v zunanji kakor v notranji politiki naše narodne države, pa tudi v njenem gospodarstvu zapisal s svojim delom nova poglavja. Kar se zunanje politike tiče, je Jugoslavija pod njegovim vodstvom znala srečno urediti svoje odnose s sosednimi državami, okreplila je prijateljstvo s starimi zavezniki iz Male antante in uredila odnose z velikimi zapadnimi demokracijami tako, da so popolnoma v skladu

tudi z njenimi življenjskimi interesi. V notranjosti je sedanja vlada vodila politiko pomirjenja in doseglja, da vlada v deželi red. Velike zasluge si je pridobila pa posebno za gospodarski povzdig države s tem, da je začela z racionalno industrijalizacijo, ka-tero čaka še velika bodočnost, ker je Jugoslavija bogata na prvinah.

Tretje obletnice Stojadinovićeve vlade so se spomnili z obširnimi komentarji tudi tuji listi, ki soglašajo v sodbi, da je sedanji ministrski predsednik Jugoslavije odločen in sposoben mož, ki si resno in uspešno prizadeva povzdigniti državo v vsakem pogledu.

Štiri sto zaročenk v treh letih

51 žrtev — Tri in pol milijona dinarjev škode

Pred nekim pariškim sodiščem se je za čela razprava proti 45-letnemu Josephu Durandu upravitelju neke finančne družbe, ki so ga obtožili žensitvenega sleparstva prav na debelo. Kot priče so povabili na razpravo nič manj nego 51 njegovih "zaročenk", državno pravdnistvo pa meni, da je Durand opeharil še kakšnih 350 drugih žensk. Te ženske pa niso hotele priti k razpravi in ne marajo nobene odškodnine. Doslej so Durandu dokazali, da je svoje žrtve osleparil za tri in pol milijona dinarjev. Možakarju je v zadnjih letih uspe- lo, da je zavedel kakšnih 400 žensk in jim izvalil denar. Ker je vsako razmerje trajalo povprečno po šest tednov, je oceganil istočasno po več žensk. Durandove "zaročence" pripadajo vsem slojem in so stare od 30 do 72 let.

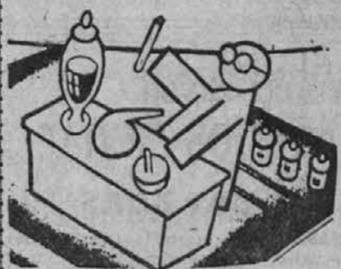
Slepar je z vsako svojo žrtvijo ravnal tako rekoč individualno. Neko starejšo, zelo pobožno žensko je vabil n. pr. na sestanke ob cerkvenih vratih, kjer je z njo molil. Neko elegantno damo je vodil v najodličnejše restavracije, drugo, ki je rada "živela", je predstavil cel vrsti "prijateljev", ki so bili po njegovih izjavah vsi v najvplivnejših službah. Samo v nekem oziru je ravnal z vsomi lahkovernicami enako: izvaljal jim je denar in je potem izginil brez sledu. Izvaljal pa jim ga je na različne načine: zdaj je denar potreboval, da bi "uredil stanovanje", drugič je nameraval "ustanoviti podjetje", tretjič je izvaljal, da zna de-

nar pač bolje upravljati nego ženska.

Mož ni preveč lep, pač pa zelo skrbi za svojo zunanost. Na zatožni klopi sedi z nasmeškom. Vsaki poedini izmed oškodovanih žensk gleda globoko v oči in se ji ljubeznivo nasmilja. Njegovo vedenje na ženske, kakor vse kaže, tudi vpliva, kajti mnoge med nimi skušajo sedaj omiliti obtožbe, ki so jih izrekle pred policijo ali preiskovalnim sodnikom. Zavolja ogromnega gradiva in nasprotujočih si izpovedi prič, kakor tudi zavoljo izredno spretno Durandove obrambe, bo razprava trajala dolgo časa in francoska javnost čaka z napetostjo, kako se bo iztekla.

Francišek Hušpaur

DIPLOMIRANI LEKARNAR IN KEMIČAR

Izvršuje vsakovrstne kemične analize po zelo nizkih cenah, svojim starim klientom pa popolnoma brezplačno. Odjemalcem iz notranjosti dežele pošilja analize potom pošte. Prepračajte se o svojem zdravju, analizirajte si kri in orino!

FACUNDO QUIROGA 1441 DOCK SUD

RESTAURANT RECREO

"EL CAÑON"

Izvrstna domača hrana, prvovrstno pivo in vino. — Prostor z vratom, pripravnimi za svadbe. — Kroglišče. Postrežba točna.

Se priporoča lastnik
PETER BASSANESE
JUAN B. ALBERDI y Gral.
PAZ — Buenos Aires

KROJAČNICA MOZETIČ

Če si nameravaš kupiti nove obleko, pridi in oglej si vzorce in blago v moji krojačnici, za kar Ti gotovo ne bo žal, kajti imam vsakovrstnega blaga najnovejše mode. Blago trpežno in prvovrstno, delo pa po najnižji ceni. — Poleg tega imam v zalogi tudi srajce, klobuke ter sploh vse moške potrebščine po cenah kot jih ne dobiš nikjer drugje. — Pridi in prepračaj se sam!

OSORIO 5052 (Paternal) - Buenos Aires

AKO HOČETE BITI ZDRAVLJENI OD ODGOVORNEGA ZDRAVNIKA
zatecite se k
Dr. A. GODEL
AKUTNE, KRONIČNE BOLEZNI IN NJIH KOMPLIKACIJE, ZDRAVLJENJE PO FRANCOSKIH IN NEMSKIH NAČINIH KRVNE IN KOŽNE BOLEZNI
ZA SLOVENCE PRVI PREGLED BREZPLAČNO
Ženske bolezni, bolezni maternice, jajčnika, prostate in neredno perilo. — Specijalisti za pljučne, srčne, živčne in reumatične bolezni
ZARKI X — DIATERMIA — ANALIZE
Sprejema se od 9 do 12 in od 15 do 21 ure.
GOVORI SE SLOVENSKO
CALLE CANGALLO 1542

Strpnost

Vedno in ob vsaki priliki smo povdarjali strpnost in slogo med izseljenci v Južni Ameriki, brez ozira političnega ali verskega opredeljenja posameznika. Nekaj smo v tem pravcu dosegli, kajti tistega nasprotovanja, kot pred leti, ni več.

Potrebo po enakosti pa so spoznali tudi drugod živeči Slovenci. Spodaj prinašamo resolucijo slovenskih študentov v Pragi, ki more vsakega navdušiti in razveseliti. Želeti je le, da bi našla čimveč posnemovalcev povsod, kjerkoli živijo Slovenci in Jugoslovani. Seveda nam manjka jasnih načel, ljudi, ki bi se žrtvovali zanje, a cilj in smisel življenja bomo lažje našli v skupnem prizadevanju, kot pa v medsebojnem nasprotovanju, od katerega imajo edino oni, ki niso ljudski prijatelji, dobiček.

Resolucija slovenskih študentov v Pragi se glasi:

Na spomlad narodov leta 1848. so napredni slovenski študentje na Dunaju osnovali društvo "Zedinjeno Slovenijo" z namenom buditi narodno zavest in braniti slovenske pravice pred tuji. Danes, čez 90 let, smo se zbrali slovenski dijaki v Pragi na ustanovni sestanek društva "Slovenije", katerega smatramo za nujno nadaljevanje nekdanje "Zedinjene Slovenije", kajti današnje razmerje in težnje slovenskega naroda so v marsičem podobne revolucionarnemu letu okrog leta 1848.

Ker vidimo v tujini svetovni in domači politični položaj mnogo ostreje in objektivneje, kot morda vi, tovariši v domovini, smo se zato strnili brez ozira na versko in politično orientacijo v eno vrsto, pripravljene žrtvovati vse svoje sile v slovenske kulturne, socialne in narodno obrambne namene.

Poleg tega smo si naredili nalogo seznanjati demokrasko češkoslovaško javnost z našo kulturo in jo zainteresirati za slovenske razmere. Nočemo, da bi prijateljstvo obeh narodov bilo le kos papirnate pogodbe. Danes sta usodi Slovencev in Čehoslovakov ne le podobni, temveč tesno povezani.

Naše gore

Da bi pa mogli svojo zadano nalogo povoljno in objektivno vršiti vas pozivamo, da nam v tem oziru čim bolj pomagate. Hočemo biti glasniki slovenskega naroda in ne inteligenčni izkoreninjenjenci. In to bomo lahko le tedaj, če bomo vsi, i vi i mi dovoljno poučeni o temeljnih problemih našega delovnega ljudstva. Kajti narodnostno kulturna in socialna vprašanja se ne dajo odvojiti.

Tovariši! Mi v Pragi smo s družitvijo storili prvi korak k splošni narodni koncentraciji, ki je v današnjih grozečih časih nujnost. Hočemo vam biti zgled. Pozivamo vas, da i vi likvidirate medsebojne ozkosrčne politične spore, da se strnete na dev celoti izpopolnjuje vso puščobo. Ljudje, nekdanj polni smeha in pesmi, so nosili jasen izraz zatrite bolečine in v grlu zadušene besede in pesmi. V gostilni je prepevalo nekaj fantov pesmi in mešali so domače s tujimi. To so oni, ki so prišli ravnokar z vojašnic. Ponosni govore, da so jih vsi poslušali, ko so zamokratski osnovi v mogočno vrsto slovenske inteligence. Tok zgodovine nas ne sme najti, kot vselej doslej, razkosane in nepripravljene.

V nadi, da naš poziv iz tujine v domovini ne bo naletel na nerazumevanje, vas tovariško pozdravljamo

Slovenski študentje

v Pragi.

Ljudje se obiskujejo

Po dolgih letih se je odprla meja. Odprla se je tista meja, ki je tako dolgo tako težko ločila družine in jim ni dopuščala niti da bi si med seboj preko nje izmenjali poglede starši in otroci, bratje in sestre. Hudo je bilo to za ene in za druge, a poleg vseh drugih težav in bridkosti povojnih let, je ta bolečina vtomila in se spremenila v vsakdanje sanje in pričakovanje nečesa novega, kar naj bi nastopilo nepričakovano.

V teh letih teške ločitve so rastle predstave in ustvarjale so se nove lepše podobe o nekdanjih vsakdanjostih. Saj vemo: vsak domači kotiček se nam je predstavil kot nekaj čudovito lepega, gmajne, kraške gmajne so se spreminjale v lepe zelene livade s pastirčkami, domači

bo pred njim odprlo nekaj novega, nekaj tako željenega. Zdaj, zdaj se bo odprla tista slika, ki sem jo sanjal deset let...

Toda nič ni tistega, kar se je v sanjah tako lepo razvijalo in vcepilo v kri in meso. Resnična slika je popolnoma skažena. Najraje bi v prvem trenutku zaprl oči in zbežal nazaj in si raje sam zase še dalje ustvarjal sliko vsega, kar mi je bilo najdražje. Toda pred mano leži kraška zemlja, vsa izmaličena, zidovi prevlečeni z nekimi tujimi napisi, nekdanje lepe ceste polite z nekimi smradom. Gmajno je zajel ogenj in peli slovensko pesem, a si ne morejo kaj, da ne bi v domači gostilni pomešali med domače pesmi še tuje. Nič zato, če so iz iste gostilne moral pred toliko in toliko leti radi domače pesmi njih tovariši na težko pot.

Avto je brzel nazaj preko meje. Večina potnikov je zrla nemo predse, vsak s svojimi težkimi mislimi. Ob pogledih smo čutili, da mislimo vsi isto in zdrznili smo se. Le del je imel opravka z vsakdanjostmi, ne meneč se za vse, ne čuteč ničesar. Pred seboj so imeli ti le eno skrb, kako bodo prenesli brez nesreče preko meje vino, dežnike in nogavice. Da! Za take bi lahko že preje odprli mejo in ni bilo treba čakati na te ugodnosti deset let. Zdi se mi, da bi moral po vseh težkih povojnih letih vsak Slovenec brez izjeme, imeti pred seboj pač kako večjo misel in skrb, kakor to, kako bo spil preko

meje čim več vina in prithotapil dežnik ali nogavice. Ni to nikaka sentimentalnost. Človek, ki obiskuje življenja polnega človeka v celici smrti, ne bi smel imeti pred seboj takih vsakdanjosti.

—sk—

SLOVANI V PRETEŽNI VEČINI EVROPI

Leta 1810 je živel v Evropi 187 milijonov ljudi. Od teh je odpadla približno tretjina na germanske, tretjina na romanske in tretjina na slovenske dežele.

Leta 1910 je bilo med 450 milijoni Evropecev 42% Slovanov, Germani so nekoliko narastli in dosegli 34%, dočim so Romani zaradi zgodnjega začetka padnja rojstev v Franciji padli na 24%.

Danes ima Evropa okoli 500 milijonov ljudi. Od teh je 46% Slovanov, 30% Germanov in 24% Romanov.

Okoli leta 1960 bo v Evropi približno 600 milijonov prebivalcev. Na računalo pa bo medtem samo slovensko prebivalstvo. Tega leta bo štelo čez 300 milijonov ljudi in tako preseglo polovico vseh Evropecev. Kakor vse kaže, bo Evropa postala pretežno slovenska celina. Delež Germanov pri evropskem prebivalstvu bo tedaj znašal samo nekaj malega nad četrtino, romanski pa še toliko ne.

Vsekakor žalostna bilanca za germansko nadutost!

Z argentinske pampe: živina pri delu

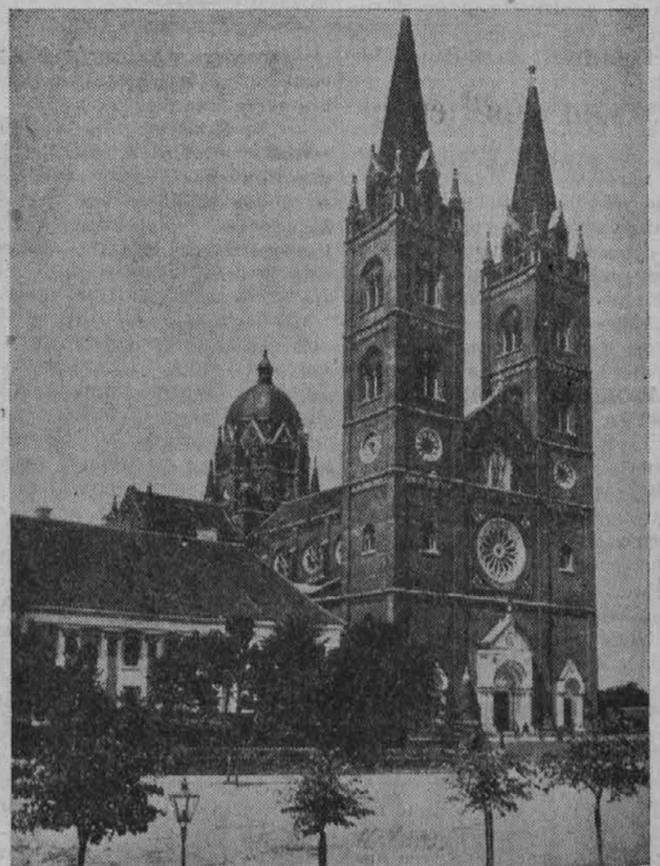

Koča poljedelca

domovi so se pričeli bliščati prenovljeni v soncu, cvetlice, ki smo jih vsadili pred odhodom so bujno rastle in cvetele. Vse, vse se je v teh naših sanjah olepšalo. Vse žive predstave o naših nekdanjih domovih so dobile v nas popolnoma novo podobo. In tudi naši dragi, ki smo jih zapustili, so o nas sanjali isto. Predstavljali so si nas kot mlade, zdrave, polne smeha, kot so nas bili vajeni in še bolj ali vsaj take, kot smo bili ob slovesu pred petimi, desetimi in ve leti.

Tako so nam tekla leta. Eno za drugim. Malo veselega je vsak zase doživel v tem času, a mnogo, mnogo jih je bilo med nami, ki so doživeli največje tragedije, kar si jih moramo zamisliti. Ostali pa smo sanjali vsak zase, vsak po svoje, starši o otrocih, otroci o bratih in sestrah, o starših, o svojih mladih dneh, ko so bili še doma.

Nič več kot tri ure je bilo z avtom do doma. Samo tri ure, za katere je bilo treba čakati deset let. Človeku je vedno tesno, ko pričakuje, da se

Djakovo: važno trgovsko mesto v Slavoniji

Veliki zavod "RAMOS MEJIA" Venereas

ANALIZE urina brezplačno. Analize krvi. Popolno moderno zdravljenje. SIFILIS v vseh oblikah. Popolno zdravljenje na podlagi krvne analize (914) KOŽA: Krončni izpahi, mozoljčki. Izpadanje las. Ultravioletni žarki. ZLATO ŽILO: zdravimo brez brez operacije in bolečin. SPOLNA SIBKOST: Hitra regeneracija po prof. Ciarrelliju. ŽIVČNE BOLEZNI: Novrastenija, izguba spomina in sibkost. REVMAZEM: kila, nadua, gota. Sibkost srca, zdravimo po modernem nemškem načinu. PLJUČA: Kašelj, šibka pljuča. ŽELODEC: upadel, razširjeni, kisline, težka prebava, bruhanje, rane. CREVA: colitis, razširjenje, kronična zapeka. GELO, NOS, UŠESA, vnetje, polipi: brez operacije in bolečin. POPOLNO OZDRAVLJENJE \$ 30.— PLACEVANJE PO \$ 5.— NA TEDEN Naš zavod s svojimi modernimi napravami in z izvrstnimi SPECIJALISTI je edini te vrste v Argentini. — Lečenje zajamčeno. — Ugodno tedensko in mesno 9—12 OB NEDELJAH OD 8—12 sečno placevanje.

Rivadavia 3070 PLAZA ONCE

KROJAČNICA "GORICA"

Hočete biti dobro in elegantno oblečeni

Pridite v krojačnico "Gorico", kjer boste vedno dobro postreženi.

FRANC LEBAN
UL. WARNES 2191
(Nasproti postaje Paternal.)

KLINIKA ZA VSE BOLEZNI

RAZPOLAGA Z 10 SPECIALIZIRANIMI ZDRAVNIKI ZA VSE BOLEZNI

Za venerične bolezni, spolne bolezni, bolezni krvi, splošno slabost, razpolaga klinika s posebnim konzultorijem, kateri se nahaja pod vodstvom poznanega specialista za navedene bolezni. Imamo zdravnike specialiste za bolezni na pljučah, obisk, jetrah, želodcu, živčevju itd.

Rayos X, Analisis

Zdravniški pregled za vsakovrstne bolezni \$ 3.—
Ordiniramo: od 9—12 i 15—21. V nedeljah in praznikih od 9—12.
GOVORI SE SLOVENSKI SUIPACHA 28

Rojaki! Poslužujte se samo onih bančnih zavodov, ki oglašujejo v našem listu!

Na vsak korak te sreča rojak

Villa Devoto je pa res vsak dan bolj slovenska. Kdor ne verjame, pa naj kar doli gre, in naj malo posluhne in okrog pogleda, pa bo gotovo kaj kmalu slovensko besedo slišal in slovenski obraz videl.

Oni dan sem se pripeljal s pulmanom iz Campo de Mayo. S svojimi mislimi sem se tako zamotil, da sem celo prezrl, kdaj smo prekoračili Av. Gral Paz. Tedaj mi vdari na uho beseda: "Le pazi mali, da ne padeš". Seveda sem imel takoj pri roki slovensko besedo in me je začudeno pogledala gospa, ki je prišla iz Caserrosa od sorodnikov in izstopila z osemletnim fantkom.

No pa da vidim kje je še kaj rojakov! Zavil sem v ulico Pedro Moran. Tukajle mora biti pri Kovarčičevih, takole sem mislil. Toda, stoji svet se je predelal. Nič tako ni, kot je bilo pred meseci. Menda sem se zmotil. Kaj pa če je druga ulica.

Torej grem dalje. Na Alto Gracijo. In kje bi bila iskana hiša? Tudi je ni več. Saj je kot da sem v deželi sanj, kjer je vse drugače, kot bi človek pričakoval. Kam je zginil lep evetni vrt, vedno tako polen zlahtnega cvetja, po katerem sem hišo spoznal.

Zelo negotov sem stopil skozi odprtino v novem zidovju in v ozadju sem le našel iste ljudi in isto hišo. Sprejaj na ulico je zrastle nova.

Zares se nisem zanesel, da sem na pravi sledi. Številke ne držim v glavi, vrt je zginil. Da sem le obraze našel iste. In še enega novega, ki ga tukaj doslej še nisem srečal, sem ngotvil, ko sem pozdravil gospoda Jakoba, ki je gori na stopnicah utrjeval betonska ogrodja.

Samo nikar se me ne ustrašite, ker sem zverina, je šaljivo pristavil Jakob.

Pa menda ne kaka nevarna, morada lev ali volk?

Ne, samo Lisjak sem, za takega so me nekoč v bukvah zapisali, a kako me pa sedaj Italjani pišejo, tega še sam ne vem. Jaz sem pa pošten Lisjak in po svojem socijalnem položaju pa pošten zidar.

Tam skozi ograjo se je oglašil mladi fant in pozvedoval po špansko o nekih lepkih. "No me conoce más, padre?" me je nagovoril.

Kako naj te poznam! Noč bo skoro, za plotom stojiš, pa še daleč si in jaz pa brljav? Kako naj te spoznam?

Pa smo se kmalu spoznali, da je tudi on Slovenec, Škrlovajev, ki so živeli preje v Parque Patricios, sedaj pa so otvorili gostilno na Tres Cruces, tako nam je fant kmalu lepo po slovensko znal stvar pojasniti, in prav lepo mu je tekla beseda, čeprav je imel komaj 2 leti, ko so ga pripeljali sem čez lužo.

Na pragu sem srečal še Črnica, ki je prinesel makarone za večerjo. Par kvader proč ima trgovino. Tako najdeš povsod Slovencev v Villa Devoto pa še bolj kot kje drugje. Vrtovi se v hiše spreminjajo, vedno novi zidovi rastejo in spreminjajo obliko ulic, a za zidovjem najdeš slovensko prostost, čeprav ne več prejšnje zunanje podobe.

Tako sem poskusil že mnogokrat in tudi ono pooldpne, ko sem se nazadnje spet vrnil gledat kje žive Kovarčičevi in jih srečno našel, ki so me ne le veselo sprejeli, temveč me celo v gostje povabili, ker je bil ravno rojstni dan Karelno in na predvečer godu strica Janeza.

Zares je prav da ste prišli, me je nagovorila gospa. Že zadnjič mi je bilo žal, da ni brat plačal Duhovno življenje. Taki smo da kar čakamo, kdaj pridete tirjat. Kot so napravili s Slovenskim listom. Kar ustavili so ga nam, čeprav smo ga vedno imeli plačanega. In sedaj, koliko smo pa dolžni. Lani sem plačala. Torej za letos.

Ni tak denar. Samo dva pesa je. Pa če bi vsi vsaj to dali in če bi pokazali kaj razumevanja za trud, ki ga žrtvujemo za to, da te naše liste vzdržimo; potem ima človek za delo vse več volje. Naj povem pa tudi kakšne človek včasih sliši...

Oni dan je bilo nekje: Potrkal sem. Kdo pa je? Dober večer. Slovenski kaplan sem.

Kakšen kaplan? Kaj bi pa rad!

O, pesjan! Kako ne bi človeku bilo neprijetno. In še to, kako so bile besede rečene.

Jaz vas nič ne poznam, in tudi pogovoriti se nimamo kaj, lahko kar greste od koder ste prišli. In tiste papirje, ki pošiljate? Kdo pa vas je prosil za to... Ne rabim ne vas ne vašega življenja. Našega življenja nam pošljite.

Pač niso taki prizari človeku v prijetno razvedrilo. No pa je zato drugih dobrih ljudi, ki razumejo, da ne hodim zato okoli, da bi nadlego delal, marveč da bi vršil svoje misijonsko delo, da bi z mislijo na božje stvari lajšal breme življenja trpinom, pa tudi da bi v kaki stvari kaj pomagal.

To je, da so se nekateri strašno predelali.

So se. Kakor se preobličijo slabo zgrajena hiša, kateri odvzemo podpornike. Kakor testo, ki se vedno vrže po modlu! In ne vpraša če je model snažen, če je primeren in dostojen...

Oni dan sem se nameril dobro. Kre nil sem dalje, tam blizu Asunciona, kjer je pred nedavnim 18 Slovencev kupilo stavbišče in že danes živi kakih 10 družin prav blizu skupaj.

Tam na križišču Pedro Moran in Pasaje Bequer sta zrastle nova pekarija in nova trgovina.

Dober večer!

Ni se niso presenetili Kutinovi. Kar kmalu smo bili v besedi. Da je iz Vrsnega pri Kobaridu, prav sosed goriškega slavčka Simona Gregorčiča, na čigar domu sedaj gospodari Simonov nečak, tako je pripovedoval gospodar Ivan.

Tudi na Duhovno življenje smo

ZOBOZDRAVNIKA
DRA. SAMOILLOVIĆ
de Falicov in
DR. FELIKS FALICOV
Sprejemata od 10 do 12 in od 15—20 ure.
DONATO ALVAREZ 2181
U. T. 59 - 1723

KADAR IŠČETE SLUŽBE
obrnite se na rojakinjo
Berto Černič
DORREGO 1583 — Cs. Aires
U. T. 54 - 3588

prišli. Pa da se mu je zamerilo pred časom, ko je bilo "nekaj" notri. Tisti nekaj je bilo pismo iz desničarske strani iz Španije, in moj namen v Duhovnem življenju je bil, dati ljudem priliko, čuti oba zvona.

Ko smo tako kramljali, je pritekel mal fantek.

"Ali ne poznaš nunea?" ga je vprašala gospa.

"Poznam. Ali me vi ne poznate. Moja teta je munja v špitalu!"

"Da, saj res. Makarovič!" tako sem se domislil.

Otvorili so pred kratkim trgovino nasprosti trgovini s pečivom kjer smo sedeli.

Kmalu nato pride nov obisk.

Začudena je gledala gospa, pa kmalu smo se sporazumeli, da smo se videli na Paternalu na Osoriu, ko je bila ona nevarno bolna. Prav bližnji sosedji so si sedaj s Kutinovimi.

Spet je potrkalo in presenečen me je našel Kodolja, ki je bil sestanovalec Jekšetov na Paternalu. Pred tednom se je v svoj novi dom odselil. In evo, že sem ga našel.

Namenjen sem bil do vas. Ali je Pepeca doma?

Prav kmalu odide po svojem delu. Torej se drugič vidimo.

Da sem stopil še dalje. Saj so si kar sosedje. Makucovi iz Kromberka, Faganelovi iz Črnič, Božič in Gergičevi. Pod lastno streho žive tamkaj v mirnem zatišju, zadovoljni in veseli, kadar delo dobro gre, a s tesko skrbjo, kadar gleda skozi vrata nezaposelnost.

In tudi na to je naravno nanesa beseda, kako gredo k maši. Tja doli v cerkev sv. Janeza Krstnika, par kvader vstran, je najbliže.

In za slovensko službo božjo kaj veste.

Človek bi šel kdaj, pa saj komaj zvezmo. Za birno smo šele potem zvedeli, kako šaldo lepo je bilo.

Vam bo že prišlo za naprej Duhovno življenje, da boste pravi čas zvedeli. Danes pa naj vas prav lepo povabim k slovenski maši za Cirilovo nedeljo, ko bo paternalsko žegnanje.

Spet stara pesem! bo protestiral kak bralec!

Se tega se drznem prositi, da opozorite še druge na to slovesnost in jih povabite in privedite, tako da boste tudi vi imeli kaj zasluge za lepoto tega praznika naših slovenskih apostolov Cirila in Metoda.

Upam, da boste tudi to pot tako ljubeznivo sodelovali, kakor ste ob priliki birne!

Hladnik Janez.

CERKVENI VESTNIK

3. julija maša v Saavedri za Frančiško Badalič. Zbor bo zapel tudi posmrtno pesmi. Molitve na Paternalu.

10. Julija Cirilova nedelja. Sv. maša in molitve na Paternalu.

Naj opozorim javnost na nadvse hvalevredno ustanovo posmrtninskega zbora, ki ga nesporno moremo imenovati najpopolnejši moški zbor v naši koloniji. Izreden užitek in prelepo zadoščenje ima vsak, kdor čuje prekrasno njihovo petje. Tudi to nedeljo v Saavedri boste imeli priliko slišati njihovo pesem. Maša bo ob 10.30 uri, v cerkvi na Av. del Tejar 4200, poleg postaje Luis M. Saavedra.

Vsi zavedni Slovenci pa imamo dolžnost, da pohitimo na Paternal v nedeljo 10. julija, ko bo proslava spomina svetih apostolov Cirila in Metoda. Za to priliko bo pa tudi prelepa pesem dala zadoščenja vsem zbranim. Saj bo nekaj prav posebno lepega!

Pridite torej in še druge pripeljite s seboj, sebi in njim v veselje, v lepoto te naše slovesnosti, nam pa, ki to slovesnost pripravljamo v spodbudo.

Saj tako od vas, dragi rojaki ničesar drugega ne tirjam, le tega vas prosim, da pokažite razumevanje za moje delo in mi daste pobudo na ta način, da velikodušno prihitite ta dan in prav gotovo boste polni hvaležnosti, ko se boste vračali!

Le pridite, da bo cerkev polna.

Hladnik Janez.

V DAR DOBITE

na vsakih 6 slik, ki stanejo od 3—6, lepo sliko v barvah. Odprto tudi ob nedeljah. Atelje MARKO RADALJ Facundo Quiroga 1275 in 1407 U. T. 22 - 8327 DOCK SUD

IZKUŠENA BABICA

Filomena Beneš de Brilek diplomirana na univerzi v Pragi in v Buenos Airesu. Zdravi vse ženske bolezni. Sprejema tudi noseče v popolno oskrbo. Ordinira od 9 ure zjutraj do 20 ure zvečer. LIMA 1217, I nadstr. U. T. 23, Buen Orden 3389 Buenos Aires

ZGODOVINSKI ROMAN

Caričin ljubljenec

Nadaljevanje 95

Pugačev prime pero in napravi namesto podpisa samo tri križe, ker ni znal pisati. Ravnatelj Petropavlovske trdnjave in častnika pa sta s svojima podpisoma potrdila, da je križe napravil Pugačev sam.

Katarina ne škodoželjno nasmehne in zašepete grofu Paninu:

— Rusija bi pa dobila zares prekrasnega carja, če bi se bilo temu divjaku posrečilo prodreti do Petrograda in uničiti moje čete. Rusija bi bila potem pač edina zemlja, ki bi ji vladal car, ki ne zna niti pisati.

Navzoči podpišejo zapisnik.

Cariča sede na stol in reče:

— Pugačevo usmrčenje naj se odgodi na tri mesece. Tako se glasi moja odredba.

— Naj ne umre na kolesu, želim, da mu krvnik z enim samim udarcem s sekuro odseka glavo. Razen tega pa mu dajem še tri mesece življenja, toda v boljšem prostoru, kakor je ta celica.

— To je moja carska volja in milost temu grešniku, ki se kesa!

Pugačev se obrne in ne reče niti besede.

— Kar pa se vas tiče, gospoda moja, — nadaljuje carica, — vam bom takoj dokazala svojo hvaležnost.

— Vam, general, dajem dedno plemstvo, — reče carica ravnatelju

— Vi pa, poročnik, boste jutri povišani v majorja.

— Jetniški paznik dobi tri tisoč rubljev nagrade, vsak vojak pa postane podčastnik in dobi pet sto rubljev v dar.

— Zanašam se na Vas in upam, da boste molčali kot grob in da me nihče ne bo razočaral!

— Oh, Veličanstvo! — vzklikne ravnatelj Petropavlovske trdnjave in poklekne pred carico, — kako naj se vam zahvalim za toliko milosti. Zagotavljam vam, da bomo molčali. Vsakogar bom kaznoval s smrtjo, kdor bi črnil tudi eno samo besedico!

Mlademu poročniku se ni niti sanjalo, da bo nocoj doživel tako srečo in takšno presenečenje, tudi on je pokleknil pred carico in poljubil rob njene obleke.

Jetniški paznik in oba vojaka nista vedela, kaj naj bi rekla. Mislili, so, da sanjajo. Tudi njih se je enkrat dotaknila vila sreče s svojo evetočo vejico, tudi njih se je enkrat spomnila vila iz pravljicenega carstva.

— Vam pa, dragi moj Panin, — reče carica in se obrne smehljaje se k svojemu ministru, — Vam ne morem pokloniti ničesar drugega, kakor zatrdilo, da Vam bom vedno zvesto zaupala. Vi ste moj prvi minister, vaša prsa diči vso odlikovanja, ki jih morem podeliti, — ne morem vas nagraditi kakor ostale smrtnike!

— Veličanstvo! — odvrne grof Panin jasno in mirno, ta noč me je dovolj nagradila, — Veličanstvo, znano vam je, da je po mojem mišljenju v osebi grofa Orlova največja nevarnost za Rusijo, — sedaj vem, da Vaše Veličanstvo ne bo več oklevalo in bo nemudoma odstranila tega zločincea. Če se bo to izvršilo, bom dovolj poplačen za svoj trud!

Cariča se nasmehne; vedela je, da je bil grof Panin vedno Orlov sovražnik in da bo triumfal, če bo

Orlova zadela zaslužena kazen.

Katarina in njen minister se odpeljeta zopet v isti kočiji v zimsko palačo, s katero sta poprej prispela.

Ko se je poslovila od grofa Panina, pohiti po stopnicah. Niti ni odločila svojega klobuka, — ki ga je oblekla v kočiji mesto meniške kute; — nato pa pohiti v Potemkinovo sobo.

— Ali spi? — vpraša šepetaje telesnega zdravnika Rubena, ki ji je prihitel naproti.

— Spi, — odvrne stari zdravnik.

— Toda zelo nemirno spi. Ima vročino. V spanju pa neprestano izgovarja neko ime.

— Neko ime? — vzklikne Katarina in ostro pogleda svojega zdravnika.

Abraham Ruben prebledi. Vedel je, da je storil neumnost. — Dremal je, ko je stopila carica nepričakovano v sobo. Te besede so mu ušle. Toda hitro zbere prisotnost duha in odvrne:

— Veličanstvo! Knez Potemkin vedno ponavlja ime Vašega Veličanstva!

To je bila morda prva laž, ki se je poslužil stari zdravnik.

Potemkin seveda ni šepetal Katarinina imena. Ustnice so mu neprestano ponavljale neko drugo ime, a to je bilo: Elizabeta!

83. POGLAVJE

Kdo sta mlada zakonca?

V neki ozki petrograjski ulici je stanoval v prijetni mali hišici že nekoliko tednov mlad zakonski par, ki je sosedo zelo zanimal.

Dolgo ni nihče vedel, kdo sta zakonca in od česa živita.

Pri neki vdovi sta najela dve sobi z opremo, ki niso bile drage. Druga-

še sta živela zelo skromno.

Mlada žena, ki je bila izredno lepa je dnevno odhajala s košaro v roki nakupovat potrebna jedila.

Povsod, kjerkoli je kupovala, je takoj plačala.

Kupovala je samo najpotrebnejše stvari. Četudi ni mnogo govorila z ljudmi, si je vendar kmalu pridobila simpatije vseh, ki so jo poznali.

Z vsakim človekom je bila ljubezniva in prijazna, tako da jo je moral vsakdo vzljubiti.

Njenega moža ljudje niso pogosto videli. Toda oni, ki so ga videli, so trdili, da je v vsakem oziru dostojen mož svoje žene.

Celo njihova hišna gospodinja ni vedela, kdo sta njena nanejnika. Mislija je, da je gospod književnik ali učenjak, ker je skoraj cel dan pisal.

Imenovala sta se gospod in gospa Ruskin. Potne liste sta imela popolnoma v redu.

Prišla sta iz Moskve in zdelo se je, da uživata mirno, urejeno življenje.

Od časa do časa je prihajal k njima na obiske neki stari gospod. Imel je dolgo sivo brado, obraza pa ni mogel nihče razločiti, ker je bilo vedno mračno, ko je prihajal in odhajal.

Toda ni minilo mnogo časa, ko so začeli sosedji ogovarjati mlada človeka, posebno še mlado ženo.

Ljudje so trdili, da odhaja mlada žena iz hiše, ko se zmrachi in da se zelo pozno in sama vrača. Kje je bila gospa Ruskin med tem časom? Zakaj ni šel z njo njen mož? — Sosedom je bilo popolnoma jasno, da to ne more pomeniti ničesar drugega, zlasti, ker je bila mlada gospa zelo lepa.

Toda pustimo sosedo, naj govore

kar hočejo. Mi se bomo sami prepričali, koliko je resnice na govoricah.

Zakonski par Ruskin je stanoval v dveh najetih sobah. Sobi nista bili elegantno opremljeni, toda zato zelo udobni.

Ena soba je služila zakoncema kot stanovanje, druga pa je bila spalnica.

Bilo je to onega jutra, ko je dala prejšnjo noč carica aretirati Elizabeto, ko je razkrinkala Arona Katza in ko je bil odstavljen šef petrograjske policije, baron Pašek.

Gospod in gospa Ruskin sta sedela pri zajutreku.

Gospa Ruskin, prekrasna žena, je bila zelo bleda in trudna. Zdelo se je, da se ni niti pritaknila jedi.

— Ali ne boš Olga, — reče gospod, — popila čaja? Draga, česa se bojiš.

— Ne, Mirovič, — zašepeta mlada žena, — česar sem se najbolj bala, to se je zgodilo. Prepričana sem, da je doletela nocoj strašna usoda mojega ubogega očeta.

Naši čitatelji že dolgo vedo, kdo sta mlada zakonca. Bila sta to Mirovič in Olga, njihov prijatelj pa, ki ju je pogosto obiskoval, ko se je zmrachilo, ni bil nihče drugi, kakor stari Peter Voronev.

Po dolgem omahovanju, se je Mirovič končno odločil, da se vrne z Olgo v Petrograd.

Oba sta se zavedala, da se bosta izpostavila veliki nevarnosti, ker ju petrograjske oblasti stalno iščejo.

Miroviča so zasledovali, ker je pobegnil od transporta za Sibirijo, Olga pa se kot kmetica sploh ni smela muditi v Petrogradu, ker ni imela za to izrecnega caričnega dovoljenja. Če bi jo spoznali, bi jo takoj zaprli.

Abesinska razočaranja

Italijanski listi poročajo o bogastvu rud v Abesiniji. Abesinska visoka planota izključuje možnost velikih petrolejskih ležišč. V Somaliji in abesinskem nižjem predelu raziskuje italijanska petrolejska družba AGIP. Premog so našli samo v majhnih količinah in je po kakovosti najslabši (lignit). Sljudo so našli na dveh krajih, kar bi prišlo v poštev za industrijske namene. Več vrednosti imajo ležišča solitra in to v rudnikih Dallol v Dankaliji. Za izkoriščanje se je prijavilo že več družb. Ugotovili so, da je železna ruda precej razširjena, a določiti niso mogli natančno obsega ležišč. Vsa najdišča železa, katera so doslej pregledali, pa so brez posebnega pomena. Veje upanje imajo glede zlata in platine. Toda doslej niso vsa najdišča pregledana in ni mogoče izreči ničesar točnega. V Eritreji so našli precej obširna ležišča, ki bi prišla v poštev za izkoriščanje. Omenjeno je ležišče bakrene rude v Eritreji. Na de, ki so jih imeli, da bodo našli baker v Hararju, se niso izpolnile. Cin so našli v Somaliji. O drugih kovinah še ni sledu. K temu bi omenili, da je pregledan že velik del abesinskega ozemlja in da kakih velikih ležišč rude tudi nadalje ne bodo našli, ker so dela v teku zadnjih let v veliki meri že opravljena.

ZALOGA DOBREGA VINA

Franc Kurinčič

Kadar imaš ohcet; krst; obisk in sploh kadar rabiš vino; obišči ali poklični na telefon Kurinčiča, ki ti bo nemudoma ugodil in na dom postregel s prav dobrim vinom, saj ga imam v zalogi 25 vrst.

— Ne pozabi GARAY 3910 —

telefon 61-5384

BUENOS AIRES

Za kratek čas

Oče je svojim trem sinovom zapustil poln hlev konj. Te naj bi si razdelili in sicer bi dobil prvorojenec polovico, drugi tretjino, najmlajši pa deveti del. Konj je bilo pa 17. Ko so jeli deliti niso prišli do nobenega zaključka. Polovica od 17 je 8½, kaj naj počnejo s polovico konja, Tretjina je bila 5 in dve tretini, deveti del pa 1 in osem devetin. Kje pa naj vzamejo konja dveh tretin in osem devetin. Malo je manjkalo, da se niso sprli.

Podali so se do sodnika, ki naj bi jim dedščino pravično razdelil.

"Fantje" je dejal sodnik, "jaz imam v hlevu enega konja, vzemite ga, posodim vam ga in mislite si, da je vaš, nato pa skušajte še enkrat deliti."

Bratje so tako napravili in glej najstarejši je vzel devet konj, toliko je znašala polovica, drugemu je pripadlo šest konj, to je tretjina, najmlajši pa je vzel dva konja, ali deveti del. 9 in 6 in 2 je pa 17. Konje so čisto pravilno razdelili, sodnikov konj pa je še vedno ostal, katerega so mu vrnili in se mu zahvalili. Vsak od njih je dobil več kot pa, je pričakoval, mesto 8 in ½ — 9, mesto 5 in dve tretini — 6 in mesto 1 in osem devetin — dva konja.

In od tistega dne je šel sloves sodnika po celi deželi.

Sodnik je vprašal lopova: — Ali si bil že kdaj prej kaznovan. — Ne, — se je zarežal lopov. — Nikdar prej, vedno pozneje.

V nekem ljubljanskem listu sem te dni čital sledeče poročilo:

"V teku pičlih dveh mesecev so bili tržaški višji uradniki in fašistični funkcionarji že drugič odlikovani, v marcu so prejel na predlog dr. Stojadinovića visoka jugoslovenska odlikovanja, sedaj so dobili pa še nemška odlikovanja."

Jaz k temu ne bi imel drugega pripomniti, kot če katerega naših ameriških izletnikov privede pot v

ZLATKO BADEL

Calle Agüero 2151

U. T. 44 - 3317 BUENOS AIRES

VSAKEMU TRGOVCU, KI ŽELI SPOZNATI TA DVA ODLIČNA IN PRVORAZREDNA PROIZVODA, POSLJEM VZOREC NA ZAHTEVO BREZPLACNO

STARA

SLJIVOVICA

BADEL

UVOZENA IZ JUGOSLAVIJE V SODIH

PELINKOVEC

BADEL

PRIDELAN V BUENOS AIRESU IZ PRVORAZREDNIH PRVIN, KI SE UVAŽAJO IZ JUGOSLAVIJE.

bližino jugoslovensko-italijanske meje in bo slišal z onstran meje glasno cingljanje in klenkanje, naj ne misli, da se tam pase čreda krav ali koz in naj ne zamenja cingljanje medal na junaških prsih fašistov za zvonjenje kravjih in kozjih zvoncev. V Evropi bi že sama taka misel pomenila veleizdajo.

Na vsej popackani mapi Evrope kaže junaška in svoboda ljubeča

Čehoslovaška najlepšo sliko. Vse druge tako zvane demokratične ali napol demokratične države so na gorostasna izzivanja in blufanja Musolinija in Hitlerja pokazale le cincaje in popuščanje. Oba diktatorja sta se poživžgala na sklepe raznih konferenc in na vljudne proteste velesil ter sta z blufom dosega-

la, kar sta hotela. Mala Čehoslovaška pa je nesramne Hitlerjeve zahteve odločno odklonila in mobilizirala svojo vojsko. Ko je Hitler zaduhal češki smodnik, je zazijal in počrl besedo. Morda mu je tudi nekoliko zagomazelo po hrbtu, ko je v ozadju Čehoslovaške opazil senco ogromnega ruskega medveda.

Poglej, če imaš poravnano naročnino!

Kljub temu je zaklinjala Olga svojo ljubljeno moža, da se vrne v Petrograd.

Sedaj, ko sta toliko pretrpela, ko sta preživela toliko grenkih in stranskih dni, sedaj sta hrepnela, da bi živela z vsemi ljudmi v miru, da bi se spravila z vsemi nasprotniki. Predvsem pa se je hotela Olga pomiriti s svojim starim očetom.

Pri tem pa Olga ni vodila želja, da bi imela kake koristi od svojega očeta, bogatega Arona Katza.

Ne, ni hotela deliti z njim njegovih milijonov, ni zahtevala od njega niti kopejke! Vročje si je le želela njegovega blagostova, ker je mislila, da bo še-le takrat popolnoma srečna z Mirovičem.

Njen oče je bil že tako star, da bi lahko vsak dan za večno zaprl svoje oči. Otrokova dolžnost je bila, da še enkrat vidi očeta, da se še enkrat spoji njuni sreči! — — —

Toda še ena želja je privedla Olgo v Petrograd.

Morda se ji bo posrečilo najti svojega otroka, ki so ji ga ugrabili na tako čuden in zagoneten način! Njena naloga je bila, da najde malo Katarino, ki je izginila one usodepolne noči, ki jo je ločila od ljubljene Miroviča.

Oh, od zore do mraka je blodila Olga po petrogradskih ulicah, v nadi, da bo slučajno našla svojega ljubljenega otroka.

Vpraševala se je, če bi spoznala svojega malo hčerko, ko bi jo nepričakovano zagledala. Mala Katarina je bila stara šele nekoliko mesecev, ko jo je ugrabila neka temna moč iz materinega naročja.

Mar ji ne bi sree burneje utrijalo, če bi prišla v bližino svojega otroka? Mar bi se mogla zmotiti, mar bi bilo

mogoče, da ne bi spoznala svojega lastnega otroka?

Njeno materino sree bi ji takoj reklo, da se nahaja otrok v bližini. Toda ves njen trud je bil zastoj. Ni našla svoje male Katarine.

— Oh, Mirovič —, je jadikovala Olga, — ali res ne bova nikdar popolnoma srečna? Usoda najine hčerke bo vedno temen oblak nad najino srečo.

Mirovič zmaje žalostno z glavo.

— Ljubljena —, reče sede poleg Olge na divan in jo nežno objame, — že davno sem izgubil vsako upanje, da bova že sploh kedaj našla Katarino.

— Pomisli, drago sree, otrok je bil še tako mlad, ko so ti ga ugrabili. Kdo ve, v čigave roke je prišla Katarina? Tako malo bitje pa potrebuje kakor cvetka negovanja in solnce. — Olga, neprestano se mi zdi da najin otrok ni več pri življenju!

Olga si pokrije obraz z rokami. Velike solze so ji polzele med prsti.

— Mar se je zato rodila —, vzkligne Olga, — da jo takoj izgubiva? — Zakaj najprej velika radost, nato pa brezmejna žalost? —

Minilo je nekoliko minut, predno se je Olga vsa nekoliko pomirila.

— Povrh pa še moja skrb za očeta! — vzkligne Olga. — Prepričana sem, da se mu je nočjo zgodila nesreča.

— Kaj bi se mu zgodilo? — vpraša Mirovič. — On vendar živi pod imenom Mehmeda Ali paše, uživa v Petrogradu velik ugled in se veseli življenja! — Med tem ko si ti bila v pregnanstvu, ko si preživljala najtežje trenutke svojega življenja, se je tvoj oče zopet oženil!

— On je resnično —, nadaljuje Mirovič trpko — postopal brez ozira

na svojo edino hčerko. — Oženil se je z mlado ženo. Pripovedujejo, da je ona najlepša žena v Petrogradu in dasiravno je sam nisem nikoli videl, mi pripovedujejo ljudje, da je obdal tvoj oče svojo mlado ženo z razkošjem in luksusom, ki se ne da popisati.

— Moj oče lahko dela kar hoče —, odvrne Olga. — Mar mu smeš zameriti, če si je zaželel, da še enkrat okusi srečo? — Morda si je izbral le zvesto gospodinjico? — Morda se je čutil bolnega in je hotel zato snovati svoje lastno ognjišče! — Ne, jaz nikakor ne smem zameriti svojemu očetu, ker se je v drugič oženil.

— Moral bi se oženiti z ženo, ki bi odgovarjala njegovim letom! — odvrne Mirovič — On pa si je izbral mlado, lepo ženo in jaz mislim, da je to storil le radi tega, da tebi kljubuje!

— Popolnoma se je dobro zavedal, da bi imela ti pravico na njegovo imetje, če bi umrl neoženjen. Zato pa je poskrbel, da ne boš ničesar dobila.

— Ne potrebujem njegovega denarja —, reče Olga. — Želim si le, da mi odpusti. Čutim, da sem svojega očeta zelo užalostila in razžalila.

— Sicer pa —, nadaljuje Olga po kratkem odboru, — sem popolnoma prepričana, da ta zakon mojega očeta ni pravi zakon. Moj oče ni človek, ki bi se zaljubil v mlado deklico in — Mirovič, pomisli samo, spomni se, zakaj si je nadel moj oče krivo ime? — Zakaj se neimenuje kakor nekoč Aron Katz, zakaj živi pod turškim imenom Mehmed Ali paša? — Mirovič vstane in se začne z velikimi koraki sprehajati po sobi.

— To je zelo enostavno —, reče,

— Mladi ženi najbrž ni ugajalo židovsko ime. Lepše je, če nosi odlično turško ime. — Oh Aron Katz je postal na svoja stara leta domišljav!

— Vedno je tako, če se ženi starejši ljudje z mladimi deklicami.

— Sicer pa, zakaj misliš —, nadaljuje Mirovič, — da se je zgodila sinoči tvojemu očetu nesreča?

— Poslušaj me —, reče Olga, — pridi, vsedi se poleg mene. Drugače si tako dober in obziren napram vsem ljudem. Mojega očeta ne smeš prestrogo soditi.

— Oče, ki je proklel svojo hčerko, — vzkligne Mirovič, — ne more računati z mojim sočutjem.

— Toda pomisli, kako sem ga užalostila. — Glej, moj dragi, on me je vzgojil z dobroto in ljubeznijo, meni je videl edino svojo nado in srečo!

Življenje pa mu je vse ugrabilo. Zapustilo mu je le skrb in nesreče. — Ko pa je pogledal svojo Olgo, je vse pozabil.

— Takrat se je zgodila strašna nesreča.

— Bila sem še otrok, ko so ga zaprli. Mene pa so odvedli s seboj in so me najprej izročili kmetski družini, ki so ji ukazali, da me polagama počuč v krščanski veri, nato pa krsti.

— Mesto svojih molitev, sem se morala učiti novih, ki jih pa nisem razumela.

— Pripovedovali so mi, da je moj oče zločinec in propadel človek, da ga je Bog proklel in da ga čakajo na onem svetu vse pekelske muke. — Pripovedovali so mi, da je moja dolžnost, da posvetim svoje življenje Gospodu! — Pred menoj je ležalo še celo moje solunsko življenje, jaz pa sem morala v samostan!

— Pripeljali so me v Moskvo, stopila sem v samostan in tu so me krstili. In jaz bi morda res postala dobra kristjanka, če bi ne videla marsikaj v samostanu, kar me je prepričalo, da je tudi tukaj vse skupaj komedija.

— Hrepnela sem po svobodi, po življenju.

V samostanu nisem imela zrcala. Toda ko sem pogledala svoj obraz na gladini jezera, sem videla, da sem res lepa.

— Med nami ni bilo kavalirjev, ki bi mi laskali. Ko pa sem hodila z drugimi nunami v dolgi, tužni povorki po moskovskih ulicah, sem opazila, kako so me moški opazovali in kako so med seboj šepetali.

Nekoč sem pa vendar le ujela besede, ki jih je rekel neki bogato obleden mladenič svojemu spremljevalcu, ko me je zagledal:

— Kaka škoda, — večna škoda, da, da ho ta lepota propadla v samostanu! —

— Teh besed nisem mogla pozabiti. Pregarjala so me celo v sanjah in jaz sem se končno odločila, da bom pobegnila.

— Toda to je bilo zelo težko, — razen tega pa so nune pripovedovale o strašni usodi neke sestre, ki je ranotako hotela pobegniti! — Mirovič, ta usoda je tako grozna in čudna, da bi ti jo takoj sedaj pripovedovala, če me ne bi neprestano mučila usoda mojega nesrečnega očeta. Pripovedovala pa ti jo bom ob prvi priliki! —

V tem trenutku potrka nekdo na vrata.

(Nadaljevanje prihodnjic)